

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 161/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 161/02	Vec C-10/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Mowi ASA, pôvodne Marine Harvest ASA/Európska komisia (Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kontrola koncentrácií medzi podnikmi – Nariadenie (ES) č. 139/2004 – Článok 4 ods. 1 – Povinnosť predchádzajúceho oznámenia koncentrácií – Článok 7 ods. 1 – Povinnosť pozastavenia – Článok 7 ods. 2 – Výnimka – Pojem „jediná koncentrácia“ – Článok 14 ods. 2 – Rozhodnutie o uložení pokút za uskutočnenie koncentrácie pred jej oznámením a povolením – Zásada ne bis in idem – Zásada započítania – Súbeh porušení)	2
2020/C 161/03	Vec C-125/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 3. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona – Španielsko) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Zmluva o hypotekárnom úvere – Pohyblivá úroková sadzba – Referenčný index založený na hypotekárnych úveroch sporiteľní – Index vyplývajúci z regulačného alebo správneho ustanovenia – Jednostranné vloženie takej podmienky predajcom alebo dodávateľom – Preskúvanie požiadavky transparentnosti vnútroštátnym súdom – Dôsledky konštatovania nekalého povahy podmienky)	2

2020/C 161/04	Spojené veci C-155/18 P až C-158/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Burlington Fashion GmbH (Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Slovné a obrazové ochranné známky „BURLINGTON“ – Námietaťka majiteľa starších slovných a obrazových ochranných známk „BURLINGTON“ a „BURLINGTON ARCADE“ – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámenny – Niceská dohoda – Trieda 35 – Pojem „služby maloobchodného predaja“ – Článok 8 ods. 4 – Zneužitie – Článok 8 ods. 5 – Dobré meno – Kritériá posúdenia – Podobnosť medzi tovarmi a službami – Zamietnutie námietky)	3
2020/C 161/05	Vec C-183/18: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Poľsko) – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV – Uznávanie a výkon peňažných sankcií uložených právnickým osobám – Neúplné prebratie rámcového rozhodnutia – Povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva – Rozsah)	4
2020/C 161/06	Vec C-211/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalsko) – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zdaňovanie – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. b) – Oslobodenia od daní – Hospitalizácia a zdravotná starostlivosť – Nemocničné zariadenia – Služby poskytované za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom – Články 377 a 391 – Výnimky – Možnosť výberu systému zdanenia – Zachovanie systému zdanenia – Zmena podmienok výkonu činnosti)	5
2020/C 161/07	Vec C-240/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 27. februára 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 7 ods. 1 písm. f) – Absolútny dôvod zamietnutia – Ochranná známka, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi – Slovné označenie „Fack Ju Göhte“ – Zamietnutie prihlášky)	6
2020/C 161/08	Vec C-328/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo/Equivalenza Manufactory, SL (Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámenny – Posúdenie podobnosti kolidujúcich označení – Celkové posúdenie pravdepodobnosti zámenny – Zohľadnenie podmienok uvádzania na trh – Neutralizácia fonetickej podobnosti vizuálnymi a koncepčnými rozdielmi – Podmienky neutralizácie)	6
2020/C 161/09	Vec C-586/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. marca 2020 – Buonotourist Srl/Európska komisia, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Odvolanie – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Podnik prevádzkujúci sieť autobusovej prepravy v regióne Kampánia (Taliansko) – Náhrada za záväzky služby vo verejnom záujme vyplatená talianskymi orgánmi v nadväznosti na rozhodnutie Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom)	7
2020/C 161/10	Vec C-587/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. marca 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Európska komisia, Asstra Associazione Trasporti (Odvolanie – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Podnik prevádzkujúci sieť autobusovej prepravy v regióne Kampánia (Taliansko) – Náhrada za záväzky služby vo verejnom záujme vyplatená talianskymi orgánmi v nadväznosti na rozhodnutie Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom)	7

2020/C 161/11	Vec C-655/18: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad – Varna – Bulharsko) – Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici, právna nástupkyňa Mitnica Varna/„Schenker“ EOOD (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Nariadenie (EÚ) č. 952/2013 – Odňatie spod colného dohľadu – Krádež tovaru prepusteného do režimu colné uskladňovanie – Článok 242 – Osoba zodpovedná za odňatie – Držiteľ povolenia na colné uskladňovanie – Sankcia za porušovanie colnej právnej úpravy – Článok 42 – Povinnosť zaplatiť sumu zodpovedajúcu hodnote chýbajúceho tovaru – Kumulácia s peňažnou sankciou – Proporcionalita)	8
2020/C 161/12	Vec C-766/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 5. marca 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), M. J. Dairies EOOD (Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Námetka – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámeny – Kritériá posúdenia – Uplatniteľnosť v prípade staršej kolektívnej ochrannej známky – Vzájomná závislosť medzi podobnosťou kolidujúcich ochranných známok a podobnosťou tovarov alebo služieb označených týmito ochrannými známkami)	9
2020/C 161/13	Vec C-34/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Taliansko) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Telekomunikačné služby – Spôsob dodania otvorenej telekomunikačnej siete – Smernica 97/13/ES – Poplatky a úhrady uplatniteľné na individuálne licencie – Prechodný režim zavádzajúci úhrady nad rámec úhrad povolených smernicou 97/13/ES – Právna sila rozhodnutej veci spojená s rozsudkom vyššieho súdu, ktorý sa považuje za rozsudok v rozpore s právom Únie)	9
2020/C 161/14	Vec C-48/19: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – X-GmbH/Finanzamt Z (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. c) – Oslobodenia od dane – Poskytovanie zdravotnej starostlivosti pri vykonávaní lekárskejších a zdravotníckych povolání – Poskytovanie služieb cez telefón – Činnosti poskytované zdravotnými sestrami a odborným zdravotníckym personálom)	10
2020/C 161/15	Vec C-69/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 5. marca 2020 – Credito Fondiario SpA/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, Talianska republika, Európska komisia (Odvolanie – Hospodárska a menová únia – Banková únia – Riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (JMR) – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (JRR) – Jednotný fond pre riešenie krízových situácií (JFR) – Určenie príspevku ex ante na rok 2016 – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Oneskorené podanie – Námetka nezákonnosti – Zjavná neprípustnosť)	11
2020/C 161/16	Vec C-135/19: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Pensionsversicherungsanstalt/CW (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Články 3 a 11 – Vecná pôsobnosť – Dávky spadajúce do pôsobnosti tohto nariadenia – Kvalifikácia – Nemocenská dávka – Dávka v invalidite – Dávka v nezamestnanosti – Osoba, ktorá už nie je poistená v systéme sociálneho zabezpečenia členského štátu po tom, čo tam ukončila svoju zárobkovú činnosť a premiestnila svoje bydlisko do iného členského štátu – Žiadosť o priznanie príspevku na rehabilitáciu v bývalom členskom štáte bydliska a zamestnania – Zamietnutie – Určenie príslušnej právnej úpravy)	12
2020/C 161/17	Vec C-298/19: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 27. februára 2020 – Európska komisia/Helénska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/676/EHS – Ochrana vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Paušálna pokuta)	12

2020/C 161/18	Vec C-75/19: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 6. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Specializat Mureş – Rumunsko) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Spotrebiteľský úver – Konanie o nútenom výkone – Pätnásťdňová lehota od oznámenia o začatí konania o nútenom výkone na vznesenie námietky nekalej podmienky v zmluve)	13
2020/C 161/19	Vec C-376/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rayonen sad Blagoevgrad (Bulharsko) 13. mája 2019 – „MAK TURS“ AD/Direktor na Direkcija „Inspekciya po truda“, Blagoevgrad	14
2020/C 161/20	Vec C-571/19 P: Odvolanie podané 24. júla 2019: EMB Consulting SE proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. mája 2019 vo veci T-107/17, Frank Steinhoff a i./Európska centrálna banka	14
2020/C 161/21	Vec C-670/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 10. septembra 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm	14
2020/C 161/22	Vec C-835/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 18. novembra 2019 – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po	15
2020/C 161/23	Vec C-886/19 P: Odvolanie podané 3. decembra 2019: Pink Lady America LLC proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-112/18, Pink Lady America/CPVO	16
2020/C 161/24	Vec C-892/19 P: Odvolanie podané 29. novembra 2019: Camelia Manéa proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. septembra 2019 vo veci T-225/18, Manéa/CdT	16
2020/C 161/25	Vec C-902/19 P: Odvolanie podané 10. decembra 2019: Esim Chemicals GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 9. októbra 2019 vo veci T-713/18, Esim Chemicals/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	17
2020/C 161/26	Vec C-920/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 16. decembra 2019 – Fluctus s.r.o. a i.	17
2020/C 161/27	Vec C-924/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) 18. decembra 2019 – FMS y FNZ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság y Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	18
2020/C 161/28	Vec C-925/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Maďarsko) 18. decembra 2019 – SA a SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	20
2020/C 161/29	Vec C-932/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Ítéltábla (Maďarsko) 20. decembra 2019 – J.Z./OTP Jelzálogbank Zrt. a iní	22

2020/C 161/30	Vec C-10/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 10. januára 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH	23
2020/C 161/31	Vec C-17/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Taliansko) 14. januára 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia	24
2020/C 161/32	Vec C-18/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 16. januára 2020 – XY	24
2020/C 161/33	Vec C-30/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Španielsko) 22. januára 2020 – RH/AB Volvo a i.	25
2020/C 161/34	Vec C-31/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Alicante (Španielsko) 22. januára 2020 – Bankia S.A./SI	25
2020/C 161/35	Vec C-32/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte di appello di Napoli (Taliansko) 22. januára 2020 – TJ/Balga Srl	26
2020/C 161/36	Vec C-33/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Ravensburg (Nemecko) 23. januára 2020 – UK/Volkswagen Bank GmbH	27
2020/C 161/37	Vec C-40/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 27. januára 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	28
2020/C 161/38	Vec C-44/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 27. januára 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE	29
2020/C 161/39	Vec C-47/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 28. januára 2020 – F./Stadt Karlsruhe	30
2020/C 161/40	Vec C-53/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 3. februára 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.	31
2020/C 161/41	Vec C-60/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) 5. februára 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija	31
2020/C 161/42	Vec C-67/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko) 10. februára 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/M.M.	32
2020/C 161/43	Vec C-68/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko) 10. februára 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/Mme C.	33
2020/C 161/44	Vec C-69/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko) 10. februára 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/Mme C.	33

2020/C 161/45	Vec C-76/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Varna (Bulharsko) 12. februára 2020 – „BalevBio“ EOOD/Teritorialna Direkcija Severna Morska, Agencija „Mitnici“	34
2020/C 161/46	Vec C-84/20 P: Odvolanie podané 14. februára 2020: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora) z 11. decembra 2019 vo veci T-547/19, Sarantis Sarantos/Európsky parlament, Rada Európskej únie a Európska komisia	35
2020/C 161/47	Vec C-88/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Bordeaux (Francúzsko) 20. februára 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ	36
2020/C 161/48	Vec C-90/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret (Dánsko) 24. februára 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet	37
2020/C 161/49	Vec C-104/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Nivelles (Belgicko) 27. februára 2020 – SD/Habitations sociales du Roman País SCRL, konajúci ako správca konkurznej podstaty Régie des Quartiers de Tubize ASBL	37
2020/C 161/50	Vec C-106/20 P: Odvolanie podané 25. februára 2020: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 19. decembra 2019 vo veci T-14/18, Helénska republika/Európska komisia	38
2020/C 161/51	Vec C-107/20 P: Odvolanie podané 26. februára 2020: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 19. decembra 2019 vo veci T-295/18 Helénska republika/Európska komisia	39
2020/C 161/52	Vec C-109/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen (Švédsko) 27. februára 2020 – Poľská republika/PL Holdings Sàrl	40
2020/C 161/53	Vec C-112/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Belgicko) 28. februára 2020 – M. A./État belge.	40
2020/C 161/54	Vec C-117/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 3. marca 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence	41
Všeobecný súd		
2020/C 161/55	Vec T-92/20: Žaloba podaná 14. februára 2020 – Fryč/Komisia	42
2020/C 161/56	Vec T-123/20: Žaloba podaná 20. februára 2020 – Sciessent/Komisia	44
2020/C 161/57	Vec T-131/20: Žaloba podaná 27. februára 2020 – IR/Komisia	45
2020/C 161/58	Vec T-132/20: Žaloba podaná 28. februára 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME	46
2020/C 161/59	Vec T-134/20: Žaloba podaná 27. februára 2020 – Huhtamaki/Komisia	47
2020/C 161/60	Vec T-135/20: Žaloba podaná 28. februára 2020 – Vulkano Research and Development/EUIPO – Ega (EGA Master)	48

2020/C 161/61	Vec T-136/20: Žaloba podaná 2. marca 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)	49
2020/C 161/62	Vec T-139/20: Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia	49
2020/C 161/63	Vec T-140/20: Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia	50
2020/C 161/64	Vec T-141/20: Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia	51
2020/C 161/65	Vec T-142/20: Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia	52
2020/C 161/66	Vec T-144/20: Žaloba podaná 5. marca 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Komisia	53

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2020/C 161/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 129, 20.4.2020

Ú. v. EÚ C 114, 6.4.2020

Ú. v. EÚ C 103, 30.3.2020

Ú. v. EÚ C 95, 23.3.2020

Ú. v. EÚ C 87, 16.3.2020

Ú. v. EÚ C 77, 9.3.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Mowi ASA, pôvodne Marine Harvest ASA/Európska komisia

(Vec C-10/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kontrola koncentrácií medzi podnikmi – Nariadenie (ES) č. 139/2004 – Článok 4 ods. 1 – Povinnosť predchádzajúceho oznámenia koncentrácií – Článok 7 ods. 1 – Povinnosť pozastavenia – Článok 7 ods. 2 – Výnimka – Pojem „jediná koncentrácia“ – Článok 14 ods. 2 – Rozhodnutie o uložení pokút za uskutočnenie koncentrácie pred jej oznámením a povolením – Zásada ne bis in idem – Zásada započítania – Súbeh porušení)

(2020/C 161/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Mowi ASA, pôvodne Marine Harvest ASA (v zastúpení: R. Subiotto, QC)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: M. Farley a F. Jimeno Fernández, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietajú.
2. Mowi ASA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 3. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona – Španielsko) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA

(Vec C-125/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Zmluva o hypotekárnom úvere – Pohyblivá úroková sadzba – Referenčný index založený na hypotekárnych úveroch sporiteľní – Index vyplývajúci z regulačného alebo správneho ustanovenia – Jednostranné vloženie takej podmienky predajcom alebo dodávateľom – Preskúmanie požiadavky transparentnosti vnútroštátnym súdom – Dôsledky konštatovania nekalej povahy podmienky)

(2020/C 161/03)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Marc Gómez del Moral Guasch

Žalovaná: Bankia SA

Výrok rozsudku

1. Článok 1 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tejto smernice spadá podmienka zo zmluvy o hypotekárnom úvere uzavretej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá stanovuje, že úroková sadzba úveru sa zakladá na jednom z oficiálnych referenčných indexov uplatniteľných úverovými inštitúciami na hypotekárne úvery a upravených vo vnútroštátnej právnej úprave, pokiaľ táto právna úprava nestanovuje jednak povinné uplatnenie daného indexu bez ohľadu na voľbu týchto zmluvných strán, ani jednak jeho podporné uplatnenie, ak neexistujú v tomto ohľade odlišné dojednania medzi nimi.
2. Smernica 93/13, a najmä jej článok 4 ods. 2 a jej článok 8, sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu je povinný preskúmať jasnú a zrozumiteľnú povahu zmluvnej podmienky týkajúcej sa hlavného predmetu zmluvy, a to nezávisle od toho, či článok 4 ods. 2 tejto smernice bol prebratý do právneho poriadku tohto členského štátu.
3. Smernica 93/13, a najmä jej článok 4 ods. 2 a jej článok 5, sa má vykladať v tom zmysle, že na účely dodržania požiadavky transparentnosti zmluvnej podmienky stanovujúcej pohyblivú úrokovú sadzbu v zmluve o hypotekárnom úvere musí táto podmienka byť nielen zrozumiteľná z formálneho a gramatického hľadiska, ale musí tiež umožňovať, aby priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, bol schopný pochopiť konkrétne fungovanie spôsobu výpočtu tejto sadzby a posúdiť tak na základe presných a zrozumiteľných kritérií potenciálne významné ekonomické dôsledky tejto zmluvnej podmienky na jeho finančné záväzky. Na účely posúdenia, ktoré musí v tejto súvislosti vykonať vnútroštátny súd, sú osobitne relevantnými skutočnosťami jednak okolnosť, že hlavné údaje výpočtu tejto sadzby sú ľahko dostupné každej osobe, ktorá má v úmysle uzavrieť zmluvu o hypotekárnom úvere, vzhľadom na uverejnenie spôsobu, akým sa uvedená sadzba vypočíta, a jednak to, že boli poskytnuté informácie o vývoji indexu v minulosti, na základe ktorého sa táto sadzba vypočíta.
4. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátny súd v prípade neplatnosti nekalej zmluvnej podmienky stanovujúcej referenčný index na výpočet pohyblivých úrokov úveru nahradil tento index zákonným indexom, ktorý sa uplatní, ak neexistuje odlišná dohoda medzi zmluvnými stranami, pokiaľ by dotknutá zmluva o hypotekárnom úvere nemohla pretrvať po zrušení uvedenej nekalej podmienky a pokiaľ by vyhlásenie zmluvy ako celku za neplatnú vystavilo spotrebiteľa obzvlášť nepriaznivým dôsledkom.

(¹) Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Spojené veci C-155/18 P až C-158/18 P) (¹)

(Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Slovné a obrazové ochranné známky „BURLINGTON“ – Námiетка majiteľa starších slovných a obrazových ochranných známk „BURLINGTON“ a „BURLINGTON ARCADE“ – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámeny – Niceská dohoda – Trieda 35 – Pojem „služby maloobchodného predaja“ – Článok 8 ods. 4 – Zneužitie – Článok 8 ods. 5 – Dobré meno – Kritériá posúdenia – Podobnosť medzi tovarmi a službami – Zamietnutie námietky)

(2020/C 161/04)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Tulliallan Burlington Ltd (v zastúpení: A. Norris, barrister)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: M. Fischer a D. Botis, splnomocnení zástupcovia), Burlington Fashion GmbH (v zastúpení: A. Parr, Rechtsanwältin)

Výrok rozsudku

1. Rozsudky Všeobecného súdu Európskej únie zo 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873); zo 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, neverejnený, EU:T:2017:872); zo 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, neverejnený, EU:T:2017:871), a zo 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, neverejnený, EU:T:2017:870), sa zrušujú.
2. Rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 11. januára 2016 (veci R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 a R 1635/2013-4), týkajúce sa štyroch námietkových konaní medzi spoločnosťami Tulliallan Burlington Ltd a Burlington Fashion GmbH, sa zrušujú.
3. Burlington Fashion GmbH a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní rovnakým dielom nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Tulliallan Burlington Ltd tak v konaniach na prvom stupni vo veciach T-120/16 až T-123/16, ako aj v odvolacích konaniach.

(¹) Ú. v. EÚ C 240, 9.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Poľsko) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Vec C-183/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV – Uznávanie a výkon peňažných sankcií uložených právnickým osobám – Neúplné prebratie rámcového rozhodnutia – Povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva – Rozsah)

(2020/C 161/05)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Žalovaná: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

za účasti: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Výrok rozsudku

1. Pojem „právnická osoba“ uvedený najmä v článku 1 písm. a) a v článku 9 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať z hľadiska práva štátu pôvodu rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie.

2. Rámcové rozhodnutie 2005/214, zmenené rámcovým rozhodnutím 2009/299, sa má vykladať v tom zmysle, že súdu členského štátu neukladá ponechať neuplatnené ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré je nezlučiteľné s článkom 9 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2005/214, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, keďže toto ustanovenie nemá priamy účinok. Vnútroštátny súd je však povinný v čo najväčšej možnej miere vykonať konformný výklad vnútroštátneho práva s cieľom zabezpečiť výsledok zlučiteľný s účelom, ktorý sleduje toto rámcové rozhodnutie.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 25.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalsko) – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-211/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zdaňovanie – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. b) – Oslobodenia od daní – Hospitalizácia a zdravotná starostlivosť – Nemocničné zariadenia – Služby poskytované za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami platnými pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom – Články 377 a 391 – Výnimky – Možnosť výberu systému zdanenia – Zachovanie systému zdanenia – Zmena podmienok výkonu činnosti)

(2020/C 161/06)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Idealmed III – Serviços de Saúde SA

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok rozsudku

1. Článok 132 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že príslušné orgány členského štátu môžu na účely určenia, či poskytovanie zdravotnej starostlivosti súkromného nemocničného zariadenia, ktoré má povahu všeobecného verejného záujmu, je zabezpečené za sociálnych podmienok porovnateľných s podmienkami, ktoré platia pre subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, zohľadniť skutočnosť, že tieto služby sa poskytujú v rámci zmlúv uzavretých s orgánmi verejnej moci tohto členského štátu za ceny stanovené týmito zmluvami, pričom náklady znášajú sčasti inštitúcie sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu.
2. Článok 391 smernice 2006/112 v spojení s jej článkom 377 a so zásadami legitímnej dôvery, právnej istoty a daňovej neutrality sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni oslobodeniu od dane z pridanej hodnoty služieb starostlivosti poskytnutých súkromným nemocničným zariadením, na ktoré sa vzťahuje článok 132 ods. 1 písm. b) tejto smernice, z dôvodu zmeny podmienok výkonu jeho činností, ku ktorej došlo po tom, čo si toto zariadenie zvolilo režim zdaňovania stanovený vnútroštátnou právnou úpravou dotknutého členského štátu, podľa ktorej každá zdaniteľná osoba, ktorá urobila takú voľbu, je povinná zotrvať v tomto režime počas určitej doby, pokiaľ táto doba neuplynie.

(¹) Ú. v. EÚ C 240, 9.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 27. februára 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-240/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 7 ods. 1 písm. f) – Absolútny dôvod zamietnutia – Ochranná známka, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi – Slovné označenie „Fack Ju Göhte“ – Zamietnutie prihlášky)

(2020/C 161/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Constantin Film Produktion GmbH (v zastúpení: E. Saarmann a P. Baronikians, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. januára 2018, Constantin Film Produktion/EUIPO (Fack Ju Göhte) (T-69/17, neuvyverejnený, EU:T:2018:27), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo z 1. decembra 2016 (vec R 2205/2015-5), týkajúce sa prihlášky slovného označenia „Fack Ju Göhte“ ako ochrannej známky Európskej únie, sa zrušuje.
3. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Constantin Film Produktion GmbH v súvislosti s prvostupňovým konaním vo veci T-69/17 a odvolacím konaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. marca 2020 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo/Equivalenza Manufactory, SL

(Vec C-328/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámeny – Posúdenie podobnosti kolidujúcich označení – Celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny – Zohľadnenie podmienok uvádzania na trh – Neutralizácia fonetickej podobnosti vizuálnymi a koncepčnými rozdielmi – Podmienky neutralizácie)

(2020/C 161/08)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: J.F. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Equivalenza Manufactory, SL (v zastúpení: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, abogados)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. marca 2018, Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (T-6/17, neuvyverejnený, EU:T:2018:119), sa zrušuje.

2. Žaloba o neplatnosť, ktorú podala Equivalenza Manufactory SL na Všeobecný súd Európskej únie vo veci T-6/17, sa zamietá.
3. Equivalenza Manufactory SL znáša svoje vlastné trovy konania v súvislosti s prvostupňovým konaním vo veci T-6/17, ako aj odvolacím konaním, a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) v súvislosti s týmito konaniami.

(¹) Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. marca 2020 – Buonotourist Srl/Európska komisia, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

(Vec C-586/18 P) (¹)

(Odvolanie – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Podnik prevádzkujúci sieť autobusovej prepravy v regióne Kampánia (Taliansko) – Náhrada za záväzky služby vo verejnom záujme vyplatená talianskymi orgánmi v nadväznosti na rozhodnutie Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom)

(2020/C 161/09)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaťka: Buonotourist Srl (v zastúpení: M. D'Alberti a L. Visone, advokati)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte, P.-J. Loewenthal a L. Armati, splnomocnení zástupcovia), Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (v zastúpení: M. Malena, avvocato)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Buonotourist Srl je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 4. marca 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Európska komisia, Asstra Associazione Trasporti

(Vec C-587/18 P) (¹)

(Odvolanie – Hospodárska súťaž – Štátna pomoc – Podnik prevádzkujúci sieť autobusovej prepravy v regióne Kampánia (Taliansko) – Náhrada za záväzky služby vo verejnom záujme vyplatená talianskymi orgánmi v nadväznosti na rozhodnutie Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za protiprávnu a nezlučiteľnú s vnútorným trhom)

(2020/C 161/10)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaťka: CSTP Azienda della Mobilità SpA (v zastúpení: G. Capo a L. Visone, advokati)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte, P. J. Loewenthal a L. Armati, splnomocnení zástupcovia), Asstra Associazione Trasporti (v zastúpení: M. Malena, avvocato)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. CSTP Azienda della Mobilità SpA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 399, 5.11.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd – Varna – Bulharsko) – Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici, právna nástupkyňa Mitnica Varna/„Schenker“ EOOD

(Vec C-655/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Nariadenie (EÚ) č. 952/2013 – Odňatie spod colného dohľadu – Krádež tovaru prepusteného do režimu colné uskladňovanie – Článok 242 – Osoba zodpovedná za odňatie – Držiteľ povolenia na colné uskladňovanie – Sankcia za porušovanie colnej právnej úpravy – Článok 42 – Povinnosť zaplatiť sumu zodpovedajúcu hodnote chýbajúceho tovaru – Kumulácia s peňažnou sankciou – Proporcionalita)

(2020/C 161/11)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd – Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žaloca: Teritorialna direkcija „Severna morská“ kam Agencija Mitnici, právna nástupkyňa Mitnica Varna

Žalovaná: „Schenker“ EOOD

za účasti: Okražna prokuratura – Varna

Výrok rozsudku

1. Nariadenie (EÚ) č. 952/2013 Európskeho parlamentu a Rady z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej sa v prípade krádeže tovaru prepusteného do režimu colné uskladňovanie uloží držiteľovi povolenia na colné uskladňovanie primeraná peňažná sankcia z dôvodu porušenia colnej právnej úpravy.
2. Článok 42 ods. 1 nariadenia č. 952/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej v prípade odňatia tovaru prepusteného do režimu colné uskladňovanie spod colného dohľadu držiteľ povolenia na colné uskladňovanie má popri peňažnej sankcii zaplatiť sumu zodpovedajúcu hodnote tohto tovaru.

(¹) Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 5. marca 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), M. J. Dairies EOOD

(Vec C-766/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolaie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Námiетка – Článok 8 ods. 1 písm. b) – Pravdepodobnosť zámeny – Kritériá posúdenia – Uplatniteľnosť v prípade staršej kolektívnej ochrannej známky – Vzájomná závislosť medzi podobnosťou kolidujúcich ochranných známk a podobnosťou tovarov alebo služieb označených týmito ochrannými známkami)

(2020/C 161/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (v zastúpení: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor a K. K. Kleanthous)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca), M. J. Dairies EOOD (v zastúpení: D. Dimitrova a I. Pakidanska, advokati)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. septembra 2018, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T-328/17, neuverejnený, EU:T:2018:594), sa zrušuje.
2. Vec sa vracia na rozhodnutie Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 82, 4.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 4. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Taliansko) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Vec C-34/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Telekomunikačné služby – Spôsob dodania otvorenej telekomunikačnej siete – Smernica 97/13/ES – Poplatky a úhrady uplatniteľné na individuálne licencie – Prechodný režim zavádzajúci úhrady nad rámec úhrad povolených smernicou 97/13/ES – Právna sila rozhodnutej veci spojená s rozsudkom vyššieho súdu, ktorý sa považuje za rozsudok v rozpore s právom Únie)

(2020/C 161/13)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telecom Italia SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Výrok rozsudku

1. Článok 22 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné povolenia a individuálne licencie v odvetví telekomunikačných služieb sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá predlžuje na rok 1998 povinnosť uloženú telekomunikačnému podniku, ktorý je držiteľom povolenia existujúceho v deň nadobudnutia účinnosti tejto smernice, zaplatiť poplatok vypočítaný z obratu, a nielen na základe administratívnych nákladov na vydanie, správu, kontrolu a uplatňovanie režimu všeobecných povolení a individuálnych licencií.
2. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu neukladá povinnosť neuplatniť vnútroštátne procesnoprávne normy, podľa ktorých súdne rozhodnutie nadobúda právnu silu rozhodnutej veci, aj keby to umožnilo napraviť porušenie ustanovenia práva Únie, čo nevylučuje možnosť dotknutých osôb začať konanie na vyvodenie zodpovednosti štátu s cieľom dosiahnuť týmto spôsobom súdnu ochranu svojich práv priznaných právom Únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – X-GmbH/Finanzamt Z

(Vec C-48/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. c) – Oslobodenia od dane – Poskytovanie zdravotnej starostlivosti pri vykonávaní lekárskejších a zdravotníckych povolání – Poskytovanie služieb cez telefón – Činnosti poskytované zdravotnými sestrami a odborným zdravotníckym personálom)

(2020/C 161/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: X-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Z

Výrok rozsudku

1. Článok 132 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že na služby poskytované telefonicky, ktoré spočívajú v poskytovaní poradenstva v oblasti zdravia a chorôb, sa môže vzťahovať oslobodenie od dane stanovené v tomto ustanovení pod podmienkou, že sledujú terapeutický účel, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

2. Článok 132 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že nevyžaduje, aby zdravotné sestry a odborný zdravotnícky personál, ktorí poskytujú zdravotnú starostlivosť, museli z dôvodu, že poskytujú tieto služby telefonicky, podliehať dodatočným požiadavkám na odbornú kvalifikáciu nato, aby sa na uvedené služby mohlo vzťahovať oslobodenie od dane stanovené v tomto ustanovení, pod podmienkou, že úroveň kvality týchto služieb možno považovať za rovnakú ako úroveň kvality služieb poskytovaných inými poskytovateľmi využívajúcimi ten istý komunikačný prostriedok, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 5. marca 2020 – Credito Fondiario SpA/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, Talianska republika, Európska komisia

(Vec C-69/19 P) (¹)

(Odvolanie – Hospodárska a menová únia – Banková únia – Riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (JMR) – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (JRR) – Jednotný fond pre riešenie krízových situácií (JFR) – Určenie príspevku ex ante na rok 2016 – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Oneskorené podanie – Námietka nezákonnosti – Zjavná neprípustnosť)

(2020/C 161/15)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Credito Fondiario SpA (v zastúpení: pôvodne F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri a F. Iacovone, avvocati, neskôr F. Sciaudone, A. Neri a F. Iacovone, avvocati)

Ďalší účastníci konania: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (v zastúpení: H. Ehlers, splnomocnení zástupca, za právnej pomoci S. Ianc, B. Meyring, T. Klupsch a S. Schelo, Rechtsanwälte, M. Caccialanza a A. Villani, avvocati), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnení zástupca, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato), Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik a A. Steiblyté, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Credito Fondiario SpA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií.
3. Talianska republika a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 5. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Pensionsversicherungsanstalt/CW

(Vec C-135/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Články 3 a 11 – Vecná pôsobnosť – Dávky spadajúce do pôsobnosti tohto nariadenia – Kvalifikácia – Nemocenská dávka – Dávka v invalidite – Dávka v nezamestnanosti – Osoba, ktorá už nie je poistená v systéme sociálneho zabezpečenia členského štátu po tom, čo tam ukončila svoju zárobkovú činnosť a premiestnila svoje bydlisko do iného členského štátu – Žiadosť o priznanie príspevku na rehabilitáciu v bývalom členskom štáte bydliska a zamestnania – Zamietnutie – Určenie príslušnej právnej úpravy)

(2020/C 161/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaný: CW

Výrok rozsudku

1. Dávka, ako je príspevok na rehabilitáciu, o ktorý ide vo veci samej, predstavuje nemocenskú dávku v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012.
2. Nariadenie č. 883/2004, zmenené nariadením č. 465/2012, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej situácii, v ktorej osobe, ktorá už nie je poistená v systéme sociálneho zabezpečenia členského štátu svojho pôvodu po tom, čo tam ukončila svoju zárobkovú činnosť a premiestnila svoje bydlisko do iného členského štátu, kde pracovala a dosiahla väčšinu svojich dôb poistenia, príslušný orgán členského štátu jej pôvodu odmietol priznať takú dávku, ako je príspevok na rehabilitáciu, o ktorý ide vo veci samej, keďže na túto osobu sa nevzťahujú právne predpisy uvedeného štátu pôvodu, ale právne predpisy štátu, kde sa nachádza jej bydlisko.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 172, 20.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 27. februára 2020 – Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-298/19) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 91/676/EHS – Ochrana vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Paušálna pokuta)

(2020/C 161/17)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Konstantinidis a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: E. Skandalou, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Helénska republika si tým, že k dátumu uplynutia lehoty stanovenej Európskou komisiou vo výzve z 5. decembra 2017 neprijala opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z 23. apríla 2015, Komisia/Grécko (C-149/14, neuverejnený, EU: C:2015:264), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ
2. Helénska republika je povinná zaplatiť Európskej komisii na účet, ktorý uvedie, paušálnu pokutu vo výške 3 500 000 eur.
3. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) zo 6. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Specializat Mureș – Rumunsko) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Vec C-75/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Smernica 93/13/EHS – Spotrebiteľské zmluvy – Spotrebiteľský úver – Konanie o nútenom výkone – Pätnásťdňová lehota od oznámenia o začatí konania o nútenom výkone na vznesenie námietky nekalej podmienky v zmluve)

(2020/C 161/18)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Specializat Mureș

Účastníci konania

Žalobca: MF

Žalovaní: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Výrok

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu právnemu predpisu, podľa ktorého nastane preklúzia nároku spotrebiteľa, ktorý uzatvoril zmluvu o úvere v úverovej inštitúcii a proti ktorému tento subjekt začal konanie o nútenom výkone, vzniesť v tomto konaní na svoju obranu námietku existencie nekalých podmienok po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa upovedomenia o prvých úkonoch tohto konania, a to aj keď tento spotrebiteľ môže podľa vnútroštátneho práva bez stanovenej lehoty začať na účely konštatovania existencie nekalých podmienok súdne konanie, pričom však toto rozhodnutie v rámci uvedeného konania nemá vplyv na konanie o nútenom výkone, ktoré môže mať pre spotrebiteľa následky pred ukončením konania o existencii nekalých podmienok.

(¹) Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rayonen sad Blagoevgrad (Bulharsko) 13. mája 2019 – „MAK TURS“ AD/Direktor na Direkcija „Inspekcija po truda“, Blagoevgrad

(Vec C-376/19)

(2020/C 161/19)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rayonen sad Blagoevgrad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „MAK TURS“ AD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Inspekcija po truda“, Blagoevgrad

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením z 13. februára 2020 konštatoval, že rozhodovanie vo veci nespadá do právomoci Súdneho dvora Európskej únie.

Odvolytie podané 24. júla 2019: EMB Consulting SE proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 23. mája 2019 vo veci T-107/17, Frank Steinhoff a i./Európska centrálna banka

(Vec C-571/19 P)

(2020/C 161/20)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolyteľka: EMB Consulting SE (v zastúpení: O. Hoepner a D. Unrau, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heoldsberg eG, Werner Bäcker, Európska centrálna banka

Súdny dvor Európskej únie (siedma komora) uznesením z 12. marca 2020 odvolanie zamietol a rozhodol, že odvolateľka je povinná nahradiť trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 10. septembra 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm

(Vec C-670/19)

(2020/C 161/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gardinia Home Decor GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Ulm

Uznesením z 27. februára 2020 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol:

Kombinovaná nomenklatúra sa v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku⁽¹⁾ v znení zmenenom nariadením Komisie (EÚ) č. 861/2010 z 5. októbra 2010⁽²⁾ má vykladať v tom zmysle, že záclonové tyče, ktoré nie sú z drahých kovov, sú zahrnuté v podpoložke 8302 41 90 colného sadzobníka, pokiaľ nejde o profily, rúry alebo tyče, ktoré boli iba narezané na želanú dĺžku, pričom je vecou vnútroštátneho súdu overiť to, aby sám vykonal colné zaradenie tovaru predmetného vo veci samej na základe usmernení, ktoré Súdny dvor uviedol v rámci odpovede na prvú prejudiciálnu otázku.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382.

⁽²⁾ Nariadenie, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 284, 2010, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Taliansko) 18. novembra 2019 – Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

(Vec C-835/19)

(2020/C 161/22)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa v prvom stupni a odvolateľka: Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p.A.

Žalovaní v prvom stupni a odporcovia: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Európskej únie v oblasti udeľovania koncesíí, najmä zásady stanovené smernicou 2014/23/EÚ⁽¹⁾, konkrétne sloboda pri výbere postupu udelenia koncesie, a to pri dodržaní zásad transparentnosti a rovnosti zaobchádzania v zmysle odôvodnenia 68 a článku 30 uvedenej smernice, vnútroštátnej právnej úprave vyplývajúcej z článku 178 ods. 8a legislatívneho dekrétu č. 50 z 18. apríla 2016, ktorá verejným obstarávateľom bezpodmienečne zakazuje udeľovať diaľničné koncesie, ktorých platnosť skončila alebo sa práve končí, prostredníctvom využitia postupov podľa článku 183, ktorý upravuje projektové financovanie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesíí (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1).

Odvolanie podané 3. decembra 2019: Pink Lady America LLC proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-112/18, Pink Lady America/CPVO

(Vec C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Pink Lady America LLC (v zastúpení: R. Manno, S. Sernia, advocati)

Ďalší účastníci konania: Community Plant Variety Office, Western Australian Agriculture Authority (WAAA)

Uznesením z 3. marca 2020 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie neprijíma a Pink Lady America LLC znáša svoje vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 29. novembra 2019: Camelia Manéa proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 12. septembra 2019 vo veci T-225/18, Manéa/CdT

(Vec C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaateľka: Camelia Manéa (v zastúpení: M.-A. Lucas, advokát)

Ďalší účastník konania: Prekladateľské stredisko pre inštitúcie Európskej únie (CdT)

Návrhy odvolateľky

- Zrušiť rozsudok z 12. septembra 2019 (T-225/18),
- vydať nové rozhodnutie o žalobe a vyhovieť návrhom odvolateľky podľa jej žaloby v prvostupňovom konaní,
- uložiť CdT povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaateľka na podporu svojho odvolania uvádza sedem odvolacích dôvodov.

Prvý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodov 36 až 38 napadnutého rozsudku, je založený na skreslení skutkového a právneho stavu týkajúceho sa prvého žalobného dôvodu.

Druhý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 43 napadnutého rozsudku, je založený na porušení pravidiel týkajúcich sa dokazovania, vecne nepresnom posúdení spočívajúcom na neúplnom preskúmaní spisu, skreslení dôkazov, ako aj na skreslení písomnosti zo spisu.

Tretí odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 44 napadnutého rozsudku, je založený na rozporuplnosti dôvodov, skreslení alebo vecne nepresnom posúdení rozhodnutia z 10. júna 2016, ktoré vzišlo z neúplného preskúmania spisu, ako aj na porušení povinnosti prinavrátenia situácie do predošlého stavu za zohľadnenia súladu s právom.

Štvrtý odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 55 napadnutého rozsudku, je založený na skreslení dôvodov rozhodnutia z 29. mája 2017.

Piaty odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 56 napadnutého rozsudku, je založený na skreslení žalobného dôvodu týkajúceho sa nedodržania povinnosti odôvodnenia.

Šiesty odvolací dôvod je založený na rozpore medzi bodmi 81 a 83 napadnutého rozsudku.

Siedmy odvolací dôvod, ktorý sa týka bodu 84 napadnutého rozsudku, je založený na skreslení argumentácie, vecne nepresnom posúdení, ktoré vzišlo z neúplného preskúmania spisu, ako aj na nedostatočnosti reakcie Všeobecného súdu na argumentáciu odvolateľky.

Odvolanie podané 10. decembra 2019: Esim Chemicals GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 9. októbra 2019 vo veci T-713/18, Esim Chemicals/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Esim Chemicals GmbH (v zastúpení: I. Rungg, Rechtsanwalt, I. Innerhofer, Rechtsanwältin)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) uznesením z 3. marca 2020 rozhodol, že odvolanie sa neprijíma a Esim Chemicals GmbH znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 16. decembra 2019 – Fluctus s.r.o. a i.

(Vec C-920/19)

(2020/C 161/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovatelia: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Žalovaný orgán: Landespolizeidirektion Steiermark

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní neprípustných reklamných praktík koncesionára, ktoré Súdny dvor formuloval vo svojej ustálenej judikatúre týkajúcej sa štátneho monopolu v oblasti hazardných hier, záleží na tom, či pri celkovom preskúmaní skutočne došlo v relevantnom období k rastu trhu s hazardnými hrami alebo stačí už to, že reklama cieľi na to, aby podnietila k aktívnej účasti na hre, trebárs tým, že hru bagatelizuje, že hre prostredníctvom použitia príjmov na aktivity spadajúce do oblasti verejného záujmu dáva pozitívny imidž alebo tým, že zvyšuje jej príťažlivosť vábivými reklamnými posolstvami lákajúcimi na značné výhry?

2. Má sa ďalej článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že reklamné praktiky monopolistu v prípade ich výskytu zakaždým vylučujú koherenciu monopolnej regulácie alebo v prípade príslušných propagačných aktivít súkromných poskytovateľov môže aj zo strany monopolistu dôjsť k podnecovaniu k aktívnej účasti na hre, trebárs tým, že sa hra bagatelizuje, že sa hra prostredníctvom použitia príjmov na aktivity spadajúce do oblasti verejného záujmu dáva pozitívny imidž alebo tým, že sa zvyšuje jej príťažlivosť vábivými reklamnými posolstvami lákajúcimi na značné výhry?
3. Má vnútroštátny súd, ktorý je v rámci svojej príslušnosti povinný z vlastnej iniciatívy aplikovať článok 56 ZFEÚ, povinnosť zabezpečovať plnú účinnosť týchto noriem tým, že neuplatní akékoľvek odporujúce ustanovenie vnútroštátneho práva, a to aj v prípade, že jeho súlad s právom Únie bol potvrdený v konaní v rámci ústavného súdnictva?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) 18. decembra 2019 – FMS y FNZ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi
Regionális Igazgatóság y Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Vec C-924/19)

(2020/C 161/27)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: FMS a FNZ

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság a Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Prejudiciálne otázky

1. [nový dôvod neprípustnosti]

Možno ustanovenia týkajúce sa neprípustných žiadostí podľa článku 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o konaniach“) vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je žiadosť v rámci azylového konania neprípustná, ak žiadateľ prišiel do Maďarska cez krajinu, v ktorej nebol vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia alebo kde je zaručená primeraná úroveň jeho ochrany?

2. [uskutočnenie azylového konania]

a) Má sa článok 6 a článok 38 ods. 4 smernice o konaniach, ako aj jej odôvodnenie 34, ktoré ukladá povinnosť posúdiť žiadosti o medzinárodnú ochranu, v spojení s článkom 18 Charty základných práv (ďalej len „Charta“) vykladať v tom zmysle, že príslušný azylový orgán členského štátu musí žiadateľovi zaručiť možnosť začať azylové konanie v prípade, ak z vecného hľadiska nepreskúmal žiadosť o azyl, pričom sa odvolával na dôvod neprípustnosti uvedený v prvej prejudiciálnej otázke, a následne nariadil návrat žiadateľa do tretej krajiny, ktorá ho však odmietla prijať?

b) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), aký je presný obsah tejto povinnosti? Zahŕňa povinnosť zaručiť možnosť podať novú žiadosť o azyl, s vylúčením negatívnych dôsledkov následných žiadostí uvedených v článku 33 ods. 2 písm. d) a v článku 40 smernice o konaniach, alebo zahŕňa začatie alebo uskutočnenie azylového konania *ex officio*?

- c) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), a pri zohľadnení článku 38 ods. 4 smernice o konaniach, môže členský štát bez toho, aby zmenil skutkovú situáciu, opätovne posúdiť neprípustnosť žiadosti v rámci tohto nového konania (ktoré by umožnilo uplatniť akýkoľvek typ konania uvedený v kapitole III, napríklad opätovné uplatnenie dôvodu neprípustnosti), alebo musí posúdiť žiadosť o azyl z vecného hľadiska vo vzťahu ku krajine pôvodu?
- d) Vyplýva z článku 33 ods. 1, článku 33 ods. 2 písm. b) a c), ako aj z článkov 35 a 38 smernice o konaniach, v spojení s článkom 18 Charty skutočnosť, že spätné prijatie treťou krajinou je kumulatívnou podmienkou na uplatnenie dôvodu neprípustnosti, teda na prijatie rozhodnutia založeného na tomto dôvode, alebo stačí overiť existenciu tejto podmienky v čase výkonu tohto rozhodnutia?

3. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci azylového konania]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak je podľa odpovede na druhú prejudiciálnu otázku potrebné uskutočniť azylové konanie.

- a) Má sa článok 43 smernice o konaniach vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje zaistenie žiadateľa v tranzitnom priestore po dobu dlhšiu ako štyri týždne?
- b) Má sa článok 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie) ⁽²⁾ (ďalej len „smernica o prijímaní“), uplatniteľný podľa článku 26 smernice o konaniach, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, predstavuje zaistenie?
- c) Je v súlade s článkom 8 smernice o prijímaní, uplatniteľným podľa článku 26 smernice o konaniach, ak sa zaistenie žiadateľa počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, uskutočňuje len preto, že žiadateľ nemôže uspokojiť svoje potreby (ubytovanie a strava) z dôvodu nedostatku materiálnych prostriedkov?
- d) Je v súlade s článkami 8 a 9 smernice o prijímaní, uplatniteľnými podľa článku 26 smernice o konaniach, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, *de facto* zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu, a jeho presná dĺžka trvania je neurčitá, vrátane okamihu jeho ukončenia?
- e) Možno článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonnom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správnomu orgánu až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?

4. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci cudzineckej polície]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak podľa odpovede na druhú prejudiciálnu otázku nie je potrebné uskutočniť azylové konanie, ale konanie na úrovni cudzineckej polície.

- a) Majú sa odôvodnenia 17 a 24, ako aj článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území ⁽³⁾ (ďalej len „smernica o návrate“), v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), predstavuje pozbavenie slobody v zmysle týchto ustanovení?

- b) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 1 smernice o návrate, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak sa zaistenie žiadateľa tretej krajiny uskutočňuje len preto, že mu bol uložený návrat a nemá materiálne prostriedky na uspokojenie svojich potrieb (ubytovanie a strava)?
- c) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 2 smernice o návrate, v spojení s článkom 6, článkom 47 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, a *de facto* zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu?
- d) Možno článok 15 ods. 1, článok 15 ods. 4 až 6, ako aj odôvodnenie 16 smernice o návrate, v spojení s článkami 1, 4, 6 a 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa zaistenie uskutočnilo bez toho, aby sa určilo jeho presné trvanie alebo okamih jeho ukončenia?
- e) Možno právo Únie vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonnom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správnomu orgánu až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?

5. [účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým sa mení krajina návratu]

Má sa článok 13 smernice o návrate, podľa ktorého sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnú účinný opravný prostriedok na odvolanie sa proti „rozhodnutiam vzťahujúcim sa na návrat“, v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak je opravný prostriedok stanovený vnútroštátnou právnou úpravou neúčinný, musí súd aspoň raz preveriť sťažnosť podanú proti rozhodnutiu, ktorým sa mení krajina návratu?

(¹) Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

(²) Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96.

(³) Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 18. decembra 2019 – SA a SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Vec C-925/19)

(2020/C 161/28)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: SA a SA junior

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság a Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Prejudiciálne otázky

1. [nový dôvod neprípustnosti]

Možno ustanovenia týkajúce sa neprípustných žiadostí podľa článku 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (prepracované znenie) (¹) (ďalej len „smernica o konaniach“) vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je žiadosť v rámci azylového konania neprípustná, ak žiadateľ prišiel do Maďarska cez krajinu, v ktorej nebol vystavený prenasledovaniu alebo riziku vážneho bezprávia alebo kde je zaručená primeraná úroveň jeho ochrany?

2. [uskutočnenie azylového konania]

- a) Má sa článok 6 a článok 38 ods. 4 smernice o konaniach, ako aj jej odôvodnenie 34, ktoré ukladá povinnosť posúdiť žiadosti o medzinárodnú ochranu, v spojení s článkom 18 Charty základných práv (ďalej len „Charta“) vykladať v tom zmysle, že príslušný azylový orgán členského štátu musí žiadateľovi zaručiť možnosť začať azylové konanie v prípade, ak z vecného hľadiska nepreskúmal žiadosť o azyl, pričom sa odvolával na dôvod neprípustnosti uvedený v prvej prejudiciálnej otázke, a následne nariadil návrat žiadateľa do tretej krajiny, ktorá ho však odmietla prijať?
- b) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), aký je presný obsah tejto povinnosti? Zahŕňa povinnosť zaručiť možnosť podať novú žiadosť o azyl, s vylúčením negatívnych dôsledkov následných žiadostí uvedených v článku 33 ods. 2 písm. d) a v článku 40 smernice o konaniach, alebo zahŕňa začatie alebo uskutočnenie azylového konania *ex officio*?
- c) V prípade kladnej odpovede na prejudiciálnu otázku 2. a), a pri zohľadnení článku 38 ods. 4 smernice o konaniach, môže členský štát bez toho, aby zmenil skutkovú situáciu, opätovne posúdiť neprípustnosť žiadosti v rámci tohto nového konania (ktoré by umožnilo uplatniť akýkoľvek typ konania uvedený v kapitole III, napríklad opätovné uplatnenie dôvodu neprípustnosti), alebo musí posúdiť žiadosť o azyl z vecného hľadiska vo vzťahu ku krajine pôvodu?
- d) Vyplýva z článku 33 ods. 1, článku 33 ods. 2 písm. b) a c), ako aj z článkov 35 a 38 smernice o konaniach, v spojení s článkom 18 Charty skutočnosť, že spätné prijatie treťou krajinou je kumulatívnou podmienkou na uplatnenie dôvodu neprípustnosti, teda na prijatie rozhodnutia založeného na tomto dôvode, alebo stačí overiť existenciu tejto podmienky v čase výkonu tohto rozhodnutia?

3. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci azylového konania]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak je podľa odpovede na druhú prejudiciálnu otázku potrebné uskutočniť azylové konanie.

- a) Má sa článok 43 smernice o konaniach vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje zaistenie žiadateľa v tranzitnom priestore po dobu dlhšiu ako štyri týždne?
- b) Má sa článok 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (prepracované znenie) ^(?) (ďalej len „smernica o prijímaní“), uplatniteľný podľa článku 26 smernice o konaniach, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, predstavuje zaistenie?
- c) Je v súlade s článkom 8 smernice o prijímaní, uplatniteľným podľa článku 26 smernice o konaniach, ak sa zaistenie žiadateľa počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, uskutočňuje len preto, že žiadateľ nemôže uspokojiť svoje potreby (ubytovanie a strava) z dôvodu nedostatku materiálnych prostriedkov?
- d) Je v súlade s článkami 8 a 9 smernice o prijímaní, uplatniteľnými podľa článku 26 smernice o konaniach, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie počas obdobia dlhšieho ako štyri týždne uvedeného v článku 43 smernice o konaniach, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, *de facto* zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu, a jeho presná dĺžka trvania je neurčitá, vrátane okamihu jeho ukončenia?
- e) Možno článok 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonnom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správnomu orgánu až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?

4. [tranzitný priestor ako miesto zaistenia v rámci cudzineckej polície]

Nasledujúce otázky sú relevantné v prípade, ak podľa odpovede na druhú prejudiciálnu nie je potrebné uskutočniť azylové konanie, ale konanie na úrovni cudzineckej polície.

- a) Majú sa odôvodnenia 17 a 24, ako aj článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území ⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o návrate“), v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v tranzitnom priestore za okolností, o aké ide vo veci samej (priestor, ktorý nemožno legálne opustiť na základe vlastnej vôle v žiadnom smere), predstavuje pozbavenie slobody v zmysle týchto ustanovení?
- b) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 1 smernice o návrate, v spojení s článkom 6 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak sa zaistenie žiadateľa tretej krajiny uskutočňuje len preto, že mu bol uložený návrat a nemá materiálne prostriedky na uspokojenie svojich potrieb (ubytovanie a strava)?
- c) Je v súlade s odôvodnením 16 a článkom 15 ods. 2 smernice o návrate, v spojení s článkom 6, článkom 47 a článkom 52 ods. 3 Charty, ak ubytovanie, ktoré predstavuje *de facto* zaistenie, nebolo nariadené prostredníctvom rozhodnutia o zaistení, nezaručuje sa opravný prostriedok na účely napadnutia zákonnosti zaistenia a jeho zachovania, a *de facto* zaistenie sa uskutočňuje bez posúdenia jeho potreby alebo primeranosti, alebo možných alternatív k nemu?
- d) Možno článok 15 ods. 1, článok 15 ods. 4 až 6, ako aj odôvodnenie 16 smernice o návrate, v spojení s článkami 1, 4, 6 a 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa zaistenie uskutočnilo bez toho, aby sa určilo jeho presné trvanie alebo okamih jeho ukončenia?
- e) Možno právo Únie vykladať v tom zmysle, že ak súd členského štátu rozhoduje o zjavne nezákonnom zaistení, môže ako preventívne opatrenie uložiť správnomu orgánu až do ukončenia sporného správneho konania, povinnosť určiť v prospech štátneho príslušníka tretej krajiny miesto pobytu, ktoré sa nachádza mimo tranzitného priestoru, a ktoré nie je miestom zaistenia?

5. [účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým sa mení krajina návratu]

Má sa článok 13 smernice o návrate, podľa ktorého sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny poskytnú účinný opravný prostriedok na odvolanie sa proti „rozhodnutiam vzťahujúcim sa na návrat“, v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak je opravný prostriedok stanovený vnútroštátnou právnou úpravou neúčinný, musí súd aspoň raz preveriť sťažnosť podanú proti rozhodnutiu, ktorým sa mení krajina návratu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Győri Ítéltábla (Maďarsko) 20. decembra 2019 – J.Z./OTP Jelzálogbank Zrt. a iní

(Vec C-932/19)

(2020/C 161/29)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Győri Ítéltábla

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: J.Z.

Žalovaní: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 6 ods. 1 [smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾] vnútroštátnemu právnomu predpisu, podľa ktorého je v zmluve o spotrebiteľskom úvere neplatná taká podmienka – pokiaľ nejde o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku –, na základe ktorej finančná inštitúcia rozhodne, že pri poskytnutí finančných prostriedkov na kúpu tovaru, ktorý je predmetom úveru alebo lízingu, sa uplatní nákupný výmenný kurz, zatiaľ čo pri splácaní úveru sa uplatní predajný výmenný kurz alebo akýkoľvek iný výmenný kurz iného typu, než je výmenný kurz stanovený pri poskytnutí finančných prostriedkov, a podľa ktorého sa táto neplatná podmienka nahradí ustanovením, podľa ktorého sa uplatní oficiálny výmenný kurz, ktorý stanovila Národná banka Maďarska pre príslušnú cudziu menu, a to tak pri poskytnutí finančných prostriedkov, ako aj pri splácaní, bez posúdenia, či uvedené ustanovenie – vzhľadom na všetky podmienky zmluvy – skutočne chráni spotrebiteľa pred obzvlášť škodlivými dôsledkami, a tiež bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť sa, či chce využiť ochranu, ktorú poskytuje toto zákonné ustanovenie?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 10. januára 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH

(Vec C-10/20)

(2020/C 161/30)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa systém náhrady v prípade zrušenia letu podľa článku 5 v spojení s článkom 7 nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že náhradu na základe analogického uplatnenia článku 7 uvedeného nariadenia dostanú aj cestujúci, ktorí boli do cieľového miesta prepravení náhradným letom viac než hodinu pred plánovaným odletom, a boli tak do tohto miesta prepravení alternatívnym letom skôr, než by to bolo v prípade plánovaného (zrušeného) letu?
2. a) V prípade kladnej odpovede na otázku v bode 1: Môže sa potom táto náhrada, ktorá sa v zásade musí priznať na základe článku 7 ods. 1 nariadenia (ES) č. 261/2004, znížiť podľa článku 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 261/2004 v závislosti od dĺžky letu, pokiaľ čas priletu náhradného letu predchádza plánovanému času priletu pôvodne rezervovaného letu?

b) V prípade kladnej odpovede na otázku v bode 2a): Ak čas priletu náhradného letu ďaleko predchádza plánovanému času priletu pôvodne rezervovaného letu, približne o viac než tri hodiny, existuje dôvod na vylúčenie možnosti zníženia?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Taliansko) 14. januára 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia

(Vec C-17/20)

(2020/C 161/31)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MC

Žalovaný: U.T.G. – Prefettura di Foggia

Prejudiciálna otázka

Sú články 91, 92 a 93 legislatívneho dekrétu č. 159 zo 6. septembra 2011 v rozsahu, v akom nestanovujú kontradiktórnosť konania pred správnym orgánom v prospech osoby, voči ktorej správny orgán zamýšľa vydať zákaz s cieľom boja proti mafii, zlučiteľné so zásadou kontradiktórnosti, ako je zakotvená a uznaná ako zásada práva Únie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 16. januára 2020 – XY

(Vec C-18/20)

(2020/C 161/32)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: XY

Žalovaný úrad: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňajú slovné spojenia „nové skutočnosti alebo zistenia“, ktoré „sa objavili alebo boli žiadateľom predložené“ obsiahnuté v článku 40 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (!), aj také okolnosti, ktoré boli známe už pred právoplatným ukončením predchádzajúceho konania o azyle?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Je v takom prípade, v ktorom vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré sa v predchádzajúcom konaní nemohli uplatniť bez zavinenia cudzej osoby, postačujúce to, že sa žiadateľovi o azyl umožní žiadať znovuo tvorenie právoplatne ukončeného predchádzajúceho konania?

3. Môže úrad, ak žiadateľ o azyl nesie vinu na tom, že tvrdenia k opätovne uplatňovaným dôvodom neuviedol už v predchádzajúcom konaní o azyle, zamietnuť vecné posúdenie následnej žiadosti z dôvodu vnútroštátnej úpravy, ktorá stanovuje zásadu všeobecného uplatnenia v správnom konaní, hoci členský štát pre nedostatok osobitných noriem neprebral riadne ustanovenia článku 40 ods. 2 a 3 smernice o konaní a v dôsledku toho nevyužil možnosť priznanú v článku 40 ods. 4 smernice upraviť výnimku z vecného preskúmania následnej žiadosti?

(¹) Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Španielsko) 22. januára 2020 – RH/AB Volvo a i.

(Vec C-30/20)

(2020/C 161/33)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: RH

Žalované: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB a Volvo Group España S.A.

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 (¹) z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorý stanovuje, že osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte „... vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok“, vykladať v tom zmysle, že stanovuje len medzinárodnú právomoc súdov členského štátu, v ktorom sa nachádza uvedené miesto, takže na účely konkrétneho určenia miestne príslušného vnútroštátneho súdu v rámci tohto štátu sa odkazuje na vnútroštátne procesné predpisy, alebo sa má vykladať ako zmiešaná norma, ktorá z tohto dôvodu priamo určuje tak medzinárodnú právomoc, ako aj vnútroštátnu miestnu príslušnosť, pričom nie sú potrebné odkazy na vnútroštátnu právnu úpravu?

(¹) Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Alicante (Španielsko) 22. januára 2020 – Bankia S.A./SI

(Vec C-31/20)

(2020/C 161/34)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Alicante

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaiteľka: Bankia S.A..

Odporca v odvolacom konaní: SI

Prejudiciálne otázky

1. Je zlučiteľný so zásadou nezáväznosti zakotvenou v článku 6 odseku 1 smernice ⁽¹⁾ súdny výklad (spočívajúci v tom, že vrátenie súm uhradených bezdôvodne na základe zmluvnej podmienky týkajúcej sa nákladov uvádzanej v spotrebiteľskej zmluve o hypotekárnom úvere nie je účinkom určenia neplatnosti, ale predmetom samostatnej žaloby podliehajúcej premlčaniu), ktorý umožňuje, aby spotrebiteľ zostal definitívne viazaný zmluvnou podmienkou týkajúcou sa nákladov, ak nebude môcť dosiahnuť vrátenie uhradených súm, pokiaľ je právo podať žalobu premlčané?
2. Je s uvedenou zásadou zlučiteľný inštitút premlčania práva na vrátenie bezdôvodného obohatenia uhradeného na základe uplatnenia zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za nekalú, keď by mohol znamenať zbavenie práva na vrátenie súm napriek určeniu neplatnosti predmetnej zmluvnej podmienky?
3. Má sa v prípade kladnej odpovede pojem „primeraná lehota na premlčanie“, na ktorý odkázal Súdny dvor, vykladať výlučne pomocou vnútroštátnych kritérií, alebo naopak primeranosť musí spĺňať určité nároky na účel zabezpečenia minimálneho stupňa ochrany spotrebiteľov – úverových dlžníkov v celej Európskej únii a neohrozenia podstatného obsahu práva nebyť viazaný zmluvnou podmienkou, ktorá bola vyhlásená za nekalú?
4. V prípade, že bude rozhodnuté tak, že primeranosť premlčacej lehoty musí spĺňať určité minimálne nároky, môže primeranosť závisieť od okamihu, keď môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy podaná žaloba? Je primerané, aby počítanie premlčacej lehoty začalo plynúť v deň uzavretia zmluvy, alebo naopak zásada nezáväznosti nekalých zmluvných podmienok si vyžaduje predchádzajúce alebo súčasné určenie neplatnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa nákladov, aby mal úverový dlžník primeranú lehotu na to, aby žiadal o vrátenie bezdôvodne zaplatených súm?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte di appello di Napoli (Taliansko)

22. januára 2020 – TJ/Balga Srl

(Vec C-32/20)

(2020/C 161/35)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte di appello di Napoli

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: TJ

Odporkyňa: Balga Srl

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 30 Charty základných práv EÚ vykladať v tom zmysle, že v prípade nezákonného hromadného prepúšťania priznáva právo na kvalifikovanú ochranu zodpovedajúcu parametrom efektivity, účinnosti, primeranosti a odradzujúceho účinku, keďže týmito požiadavkami sa vyznačujú sankcie, ktoré „právo Únie“ stanovuje na zabezpečenie dodržiavania základných hodnôt, ktorým sa musia vnútroštátne predpisy – alebo aplikačná prax – zabezpečujúce prijatie konkrétneho sankčného opatrenia proti akémukoľvek neoprávnenému prepúšťaniu prispôbiť? Predstavujú preto uvedené parametre relevantnú vonkajšiu hranicu uplatniteľnú v súdnom konaní, pokiaľ ide o úkony, ktoré môže vnútroštátny súd vykonať na účely zosúladenia vnútroštátnej právnej úpravy alebo právnej praxe, ktorou sa vykonáva smernica 98/59/ES ⁽¹⁾, s právom EÚ?

2. Má sa článok 30 Charty základných práv EÚ vykladať na účely vymedzenia úrovne ochrany, ktorú právo Únie ukladá v prípade nezákonného hromadného prepúšťania, tak, že je potrebné „s náležitým zreteľom“ zohľadniť, t. j. považovať za relevantný, hmotnoprávny význam článku 24 revidovanej Európskej sociálnej charty, na ktorú odkazujú vysvetlivky k Charte základných práv, tak ako vyplýva z rozhodnutí Európskeho výboru pre sociálne práva, a bráni preto právo Únie vnútroštátnej právnej úprave a aplikačnej praxi, ktoré tým, že vylučujú obnovenie pracovného pomeru, obmedzujú poskytovanú ochranu iba na opatrenie pozostávajúce zo zaplatenia náhrady škody, ktoré sa vyznačuje maximálnym stropom stanoveným s ohľadom na prioritné kritérium odpracovaných rokov, a to namiesto náhrady ujmy, ktorú zamestnanec utrpel v dôsledku straty svojho zdroja obživy?
3. Má z tohto dôvodu vnútroštátny súd pri posudzovaní stupňa zlučiteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorým sa vykonáva alebo stanovuje opatrenie týkajúce sa ochrany v prípade nezákonného hromadného prepúšťania (z dôvodu porušenia kritérií výberu) zohľadniť obsah vypracovaný Európskou sociálnou chartou vyplývajúci z rozhodnutí jej orgánov a, v každom prípade, považovať za nevyhnutnú ochranu spočívajúcu v úplnom odškodnení hospodárskych dôsledkov vyplývajúcich zo straty práce alebo aspoň v opatrení podobného charakteru?
4. Bránia články 20, 21, 34 a 47 Charty základných práv EÚ tomu, aby členský štát zaviedol vnútroštátnu právnu úpravu alebo aplikačnú prax na vykonanie smernice 98/59/ES, ktorá stanovuje iba vo vzťahu k zamestnancom dotknutým hromadným prepúšťaním, ktorí boli prijatí po 7. marci 2015, sankčný režim vylučujúci obnovenie pracovného pomeru a, v každom prípade, odškodnenie dôsledkov vyplývajúcich zo straty príjmu a straty sociálneho zabezpečenia, a to na rozdiel od záruk týkajúcich sa zamestnancov dotknutých rovnakým hromadným prepúšťaním, ale prijatým pred uvedeným dátumom, pričom zamestnancom prijatým po 7. marci 2015 priznáva výlučne náhradu vyznačujúcu sa tým, že jej výška sa prednostne určuje podľa odpracovaných rokov, čím v závislosti od dátumu prijatia do zamestnania dochádza k uplatňovaniu odlišných sankcií, čo vedie k rôznym úrovňam ochrany, ktorých základom je uvedené kritérium a nie skutočné dôsledky, ktorým zamestnanci čelia v dôsledku nezavinenej straty zdroja obživy?

(¹) Smernica Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania (Ú. v. ES L 225, 1998, s. 16; Mim. vyd. 05/003, s. 327).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Ravensburg (Nemecko)
23. januára 2020 – UK/Volkswagen Bank GmbH**

(Vec C-33/20)

(2020/C 161/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Ravensburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UK

Žalovaná: Volkswagen Bank GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 10 ods. 2 písm. l) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (¹) vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere:
 - a) sa má v absolútnej hodnote uviesť úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb platná v čase uzavretia zmluvy o úvere, resp. sa má v absolútnej hodnote uviesť aspoň referenčná úroková sadzba (v tomto prípade základná úroková sadzba podľa § 247 BGB [*Bürgerliches Gesetzbuch*, Občiansky zákonník]), z ktorej sa zvýšením (v tomto prípade o päť percentuálnych bodov podľa § 288 ods. 1 druhej vety BGB) vypočíta platná úroková sadzba pre prípad oneskorených platieb?

- b) sa musí konkrétne vysvetliť mechanizmus úpravy úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb, resp. sa aspoň musí odkázať na vnútroštátne predpisy, z ktorých je možné odvodiť úpravu úrokovej sadzby pre prípad oneskorených platieb (§ 247, § 288 ods. 1 druhá veta BGB)?
2. Má sa článok 10 ods. 2 písm. r) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere musí byť uvedená konkrétna, pre spotrebiteľa zrozumiteľná, metóda výpočtu kompenzácie za predčasné splatenie v prípade predčasného splatenia úveru, aby tak spotrebiteľ mohol aspoň približne vypočítať výšku kompenzácie v prípade predčasného ukončenia zmluvy?
3. Má sa článok 10 ods. 2 písm. s) smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že v zmluve o úvere
- a) sa musia uviesť aj práva zmluvných strán na ukončenie zmluvy upravené vnútroštátnym právom, najmä tiež právo dlžníka na ukončenie zmluvy zo závažného dôvodu pri zmluvách o úvere na dobu určitú podľa § 314 BGB?
- b) sa musí v prípade všetkých práv zmluvných strán na ukončenie zmluvy o úvere upozorniť na lehotu a formu ukončenia zmluvy stanovené pre výkon práva na ukončenie zmluvy?

(¹) Ú. v. EÚ L 133, 2008, s. 66.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 27. januára 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Vec C-40/20)

(2020/C 161/37)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: AQ, BO, CP

Odporcovia: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Prejudiciálne otázky

1. Bráni doložka 5 s názvom „Opatrenia proti nezákonnému konaniu“ rámcovej dohody uvedenej v smernici č. 1999/70/ES (smernica Rady o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, ďalej len „smernica“) (¹), vykladaná v spojení s odôvodneniami 6 a 7, ako aj s doložkou 4 („Zásada nediskriminácie“) uvedenej dohody, a tiež s ohľadom na zásady ekvivalencie, efektivity a potrebného účinku práva [Európskej únie], vnútroštátnej právnej úprave, konkrétne článku 24 ods. 3 písm. a) a článku 22 ods. 9 zákona č. 240/2010, ktorá vysokým školám umožňuje, aby bez kvantitatívnych obmedzení uzatvárali s výskumnými pracovníkmi pracovné zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktoré je možné predĺžiť o dva roky, pričom uzatváranie a predlžovanie takýchto zmlúv nie sú povinné podmieniť nijakým objektívnym dôvodom súvisiacim s dočasnými alebo mimoriadnymi potrebami dotknutej vysokej školy, a v ktorej sa ako jediné obmedzenie opakovaného uzatvárania zmlúv na dobu určitú s rovnakou osobou stanovuje iba to, aby trvanie príslušných pracovnoprávných vzťahov neprekročilo dvanásť rokov, pričom nemusí ísť o nepretržité trvanie?
2. Bráni predmetná doložka 5 rámcovej dohody, vykladaná v spojení s odôvodneniami 6 a 7 smernice, ako aj s uvedenou doložkou 4 tejto dohody, a tiež s ohľadom na zásady ekvivalencie, efektivity a potrebného účinku práva [Európskej únie] vnútroštátnej právnej úprave (konkrétne článkom 24 a 29 ods. 1 zákona č. 240/2010) v rozsahu, v akom sa vysokým školám umožňuje prijímať výlučne výskumných pracovníkov na dobu určitú bez toho, aby príslušné rozhodnutie záviselo na existencii dočasných alebo mimoriadnych potrieb a bez toho, aby stanovila akékoľvek obmedzenia, prostredníctvom potenciálne neobmedzeného opakovaného uzatvárania zmlúv na dobu určitú, bežných vzdelávacích a výskumných potrieb týchto vysokých škôl?

3. Bráni doložka 4 uvedenej rámcovej dohody vnútroštátnej právnej úprave, akú predstavuje článok 20 ods. 1 legislatívneho dekrétu 75/2017 (v súlade s výkladom podľa uvedeného ministerského obežníka č. 3/2017), ktorá priznáva možnosť prijať dočasných výskumných pracovníkov verejných výskumných organizácií do stálego pracovného pomeru – ale iba za predpokladu, že do 31. decembra 2017 odpracovali v danej verejnej službe aspoň tri roky -, uvedenú možnosť však nepriznáva v prospech vysokoškolských výskumných pracovníkov na dobu určitú, a to iba z dôvodu, že podľa článku 22 ods. 16 legislatívneho dekrétu 75/2017 sa na pracovnoprávne vzťahy vysokoškolských výskumných pracovníkov, hoci sú založené na zamestnaneckej pracovnej zmluve, vzťahuje „režim podľa verejného práva“, napriek tomu, že článok 22 ods. 9 zákona 240/2010 podriaďuje výskumných pracovníkov pôsobiacich vo výskumných organizáciách aj výskumných pracovníkov na vysokých školách rovnakému pravidlu týkajúcemu sa maximálneho možného trvania pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú, a to vo forme zmlúv podľa nasledujúceho článku 24 alebo výskumných grantov podľa toho istého článku 22, uzatvorených s vysokými školami alebo výskumnými organizáciami?
4. Bránia zásady ekvivalencie a efektivity, ako aj zásada potrebného účinku práva EÚ, so zreteľom na uvedenú rámcovú dohodu, ako aj zásada nediskriminácie podľa doložky 4 tejto dohody vnútroštátnej právnej úprave (článok 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010 a článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015), ktorá napriek existencii spoločnej regulácie uplatniteľnej na všetkých pracovníkov, t. j. vo verejnej aj súkromnej sfére, ktorá sa naposledy stanovila v samotnom legislatívnom dekréte č. 81, pričom (s účinnosťou od roku 2018) stanovuje maximálne trvanie pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú na 24 mesiacov (vrátane predĺžení a obnovení) a podmieňuje využívanie takéhoto druhu pracovnoprávnych vzťahov vo verejnej správe existenciou „dočasných a mimoriadnych požiadaviek“, umožňuje, aby vysoké školy prijímali výskumných pracovníkov na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno, v prípade pozitívneho hodnotenia výskumnej a pedagogickej činnosti vykonanej počas daného trojročného obdobia, predĺžiť o dva roky, ale na uzatvorenie prvej pracovnej zmluvy ani na jej predĺženie nevyžaduje existenciu uvedených dočasných alebo mimoriadnych potrieb dotknutej vysokej školy, pričom po uplynutí príslušných piatich rokov sa vysokej škole dokonca umožňuje, aby s rovnakou osobou alebo s inými osobami uzatvorila ďalšiu pracovnú zmluvu na dobu určitú rovnakého druhu, a to na účely uspokojenia tých istých potrieb v oblasti výučby a výskumu, ktorých sa týkala predchádzajúca zmluva?
5. Bráni doložka 5 uvedenej rámcovej dohody, aj s ohľadom na zásady efektivity a ekvivalencie a na vyššie uvedené doložku 4 tomu, aby vnútroštátna právna úprava [článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015 a článok 36 ods. 2 a 5 legislatívneho dekrétu 165/2001] znemožňovala vo vzťahu k vysokoškolským výskumným pracovníkom prijatým na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno predĺžiť o ďalšie dva roky [podľa uvedeného článku 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010], neskorší vznik pracovného pomeru na neurčitý čas, keďže v rámci talianskeho právneho poriadku neexistujú iné opatrenia vhodné na zabránenie nezákonnému opakovanému uzatváraní dočasných pracovnoprávnych vzťahov zo strany vysokých škôl a jeho sankcionovanie?

(¹) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. EÚ L 175, 1999, s. 43).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 27. januára 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE

(Vec C-44/20)

(2020/C 161/38)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Odporcovia: PC, RE

Prejudiciálne otázky

- a) Má sa doložka 4 Rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzatvorenej 18. marca 1999, ktorá je prílohou smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že ukladá povinnosť, aby sa obdobia služby, ktoré dočasný zamestnanec odpracoval pre orgán verejnej moci v rámci plnenia úloh zhodujúcich sa s úlohami, ktoré plní stály zamestnanec zaradený do rovnakej kategórie v rámci rovnakého orgánu, zohľadňovali na účely výpočtu odpracovaných rokov, vrátane prípadu, keď sa dotknutý dočasný zamestnanec prijal do stáleho pracovného pomeru na základe verejného výberového konania, a to napriek osobitostiam výberového konania, ktoré v danom prípade vedie k úplnému obnoveniu pracovného pomeru a vzniku nového pracovnoprávneho vzťahu, t. j. k prerušeniu predchádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, ktoré uchádzač vo výberovom konaní akceptoval, s tým, že nový pracovný pomer sa vyznačuje existenciou autoritatívneho aktu vo veci pracovného zaradenia zamestnanca, ako aj osobitnými povinnosťami a špecifickou, posilnenou stabilitou?
- b) V prípade kladnej odpovede na otázku uvedenú v písm. a): majú sa predtým odpracované roky uznať v plnom rozsahu, alebo existuje objektívny dôvod na to, aby sa kritériá uznávania odpracovaných rokov, na základe vyššie uvedených osobitostí, odlišovali od režimu úplného uznania?
- c) V prípade zápornej odpovede na otázku uvedenú v písm. b): na základe akých kritérií sa má vypočítať počet odpracovaných rokov, ktorý je možné uznať, aby nedošlo k diskriminácii?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 28. januára 2020 – F./Stadt Karlsruhe

(Vec C-47/20)

(2020/C 161/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: F.

Žalovaný: Stadt Karlsruhe

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126/ES ⁽¹⁾ členskému štátu, na ktorého území držiteľovi vodičského preukazu EÚ skupiny A a B vydaného iným členským štátom bolo z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu odobraté oprávnenie viesť motorové vozidlá s týmto vodičským preukazom v prvom uvedenom členskom štáte, aby odmietol uznať vodičský preukaz pre tieto skupiny, ktorý bol dotknutej osobe v druhom uvedenom členskom štáte vydaný po tomto odobratí, a to formou obnovenia podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126/ES?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, 2006, s. 18).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 3. februára 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.

(Vec C-53/20)

(2020/C 161/40)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Rechtsbeschwerde“: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Rechtsbeschwerde“: Spreewaldverein e.V.

Prejudiciálne otázky

1. Môže v konaní o zmene a doplnení špecifikácie, ktoré nie sú nepodstatné, každá existujúca alebo potenciálna hospodárska dotknutosť fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá nie je úplne nepravdepodobná, stačiť na to, aby odôvodnila oprávnený záujem, ktorý sa pre podanie námietky proti žiadosti alebo na podanie opravného prostriedku proti pozitívnemu rozhodnutiu o tejto žiadosti vyžaduje v zmysle článku 53 ods. 2 prvého pododseku v spojení s článkom 49 ods. 3 prvým pododsekom a ods. 4 druhým pododsekom nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 ⁽¹⁾?

2. Pre prípad, že odpoveď na prvú otázku bude záporná:

Majú v konaní o zmene alebo doplnení špecifikácie, ktoré nie sú nepodstatné, oprávnený záujem v zmysle článku 53 ods. 2 prvého pododseku v spojení s článkom 49 ods. 3 prvým pododsekom a ods. 4 druhým pododsekom nariadenia 1151/2012 (iba) tie hospodárske subjekty, ktoré vyrábajú výrobky alebo potraviny, ktoré sú porovnateľné s výrobkami a potravinami hospodárskych subjektov, v prospech ktorých je chránené zemepisné označenie zapísané?

3. Pre prípad, že odpoveď na druhú otázku bude záporná:

a) Treba vo vzťahu k požiadavkám na oprávnený záujem v zmysle článku 49 ods. 3 prvého pododseku a ods. 4 druhého pododseku nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 rozlišovať medzi postupom zápisu do registra podľa článkov 49 až 52 nariadenia 1151/2012 na jednej strane a medzi konaním o zmene a doplnení špecifikácie podľa článku 53 nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 na druhej strane a

b) majú preto v konaní o zmene a doplnení špecifikácie, ktorá nie je nepodstatná, oprávnený záujem v zmysle článku 53 ods. 2 prvého pododseku v spojení s článkom 49 ods. 3 prvým pododsekom a ods. 4 druhým pododsekom nariadenia (EÚ) č. 1151/2012 iba tí výrobcovia, ktorí vyrábajú alebo majú konkrétny zámer vyrábať výrobky zodpovedajúce špecifikácii v tejto zemepisnej oblasti, takže výrobcovia, ktorí v tejto oblasti „nie sú usadení“, sú z uplatňovania oprávneného záujmu *a priori* vylúčení?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 | o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) 5. februára 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija

(Vec C-60/20)

(2020/C 161/41)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: VAS „Latvijas dzelzceļš“

Odporkyňa v odvolacom konaní: Valsts dzelzceļa administrācija

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 13 ods. 2 a 6 smernice 2012/34⁽¹⁾ (článok 15 ods. 5 a 6 nariadenia 2017/2177)⁽²⁾ uplatniť takým spôsobom, že regulačný orgán môže vlastníkovi infraštruktúry, ktorý nie je prevádzkovateľom servisného zariadenia, uložiť povinnosť zabezpečiť prístup k službám?
2. Má sa článok 13 ods. 6 smernice 2012/34 (článok 15 ods. 5 a 6 nariadenia 2017/2177) vykladať v tom zmysle, že umožňuje vlastníkovi budovy ukončiť nájomný vzťah a uskutočniť premenu servisného zariadenia?
3. Má sa článok 13 ods. 6 smernice 2012/34 (článok 15 ods. 5 a 6 nariadenia 2017/2177) vykladať v tom zmysle, že ukladá regulačnému orgánu len povinnosť preskúmať, či sa prevádzkovateľ servisného zariadenia (v prejednávanej veci vlastník servisného zariadenia) skutočne rozhodol uskutočniť premenu servisného zariadenia?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 32).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/2177 z 22. novembra 2017 o prístupe k servisným zariadeniam a službám týkajúcim sa železničnej dopravy (Ú. v. EÚ L 307, 2017, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko)
10. februára 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/M.M.**

(Vec C-67/20)

(2020/C 161/42)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour du travail de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Žalovaný: M.M.

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje opravný prostriedok upravený vnútroštátnym právom v prospech žiadateľa o azyl, ktorým sa má preskúmať jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, ktorý nemá žiaden odkladný účinok a ktorý môže taký účinok nadobudnúť len v prípade pozbavenia osobnej slobody na účely okamžitého odovzdania účinný opravný prostriedok v zmysle článku 27 nariadenia Dublin III?⁽¹⁾
2. Má sa účinný opravný prostriedok upravený v článku 27 nariadenia Dublin III chápať tak, že bráni len vykonaniu opatrenia núteného odovzdania počas preskúmania opravného prostriedku smerujúceho proti uvedenému rozhodnutiu o odovzdaní alebo ako zákaz akéhokoľvek prípravného opatrenia na vyhostenie, ako je napríklad premiestnenie do centra, ktoré zabezpečuje implementáciu krokov vedúcich k návratu voči žiadateľom o azyl, ktorých žiadosti o azyl sa majú preskúmať v inom členskom štáte?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko)
10. februára 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/Mme C.**

(Vec C-68/20)

(2020/C 161/43)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour du travail de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Žalovaná: Mme C.

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje opravný prostriedok upravený vnútroštátnym právom v prospech žiadateľa o azyl, ktorým sa má preskúmať jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, ktorý nemá žiaden odkladný účinok a ktorý môže taký účinok nadobudnúť len v prípade pozbavenia osobnej slobody na účely okamžitého odovzdania účinný opravný prostriedok v zmysle článku 27 nariadenia Dublin III ⁽¹⁾?
2. Má sa účinný opravný prostriedok upravený v článku 27 nariadenia Dublin III chápať tak, že bráni len vykonaniu opatrenia núteného odovzdania počas preskúmania opravného prostriedku smerujúceho proti uvedenému rozhodnutiu o odovzdaní alebo ako zákaz akéhokoľvek prípravného opatrenia na vyhostenie, ako je napríklad premiestnenie do centra, ktoré zabezpečuje implementáciu krokov vedúcich k návratu voči žiadateľom o azyl, ktorých žiadosti o azyl sa majú preskúmať v inom členskom štáte?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour du travail de Liège (Belgicko)
10. februára 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/Mme C.**

(Vec C-69/20)

(2020/C 161/44)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour du travail de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Žalovaná: Pani C.

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje opravný prostriedok upravený vnútroštátnym právom v prospech žiadateľa o azyl, ktorým sa má preskúmať jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte, ktorý nemá žiaden odkladný účinok a ktorý môže taký účinok nadobudnúť len v prípade pozbavenia osobnej slobody na účely okamžitého odovzdania účinný opravný prostriedok v zmysle článku 27 nariadenia Dublin III ⁽¹⁾?

2. Má sa účinný opravný prostriedok upravený v článku 27 nariadenia Dublin III chápať tak, že bráni len vykonaniu opatrenia núteného odovzdania počas preskúvania opravného prostriedku smerujúceho proti uvedenému rozhodnutiu o odovzdaní alebo ako zákaz akéhokoľvek prípravného opatrenia na vyhostenie, ako je napríklad premiestnenie do centra, ktoré zabezpečuje implementáciu krokov vedúcich k návratu voči žiadateľom o azyl, ktorých žiadosti o azyl sa majú preskúmať v inom členskom štáte?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd Varna (Bulharsko)
12. februára 2020 – „BalevBio“ EOOD/Teritorialna Direkcija Severna Morska, Agencija „Mitnici“**

(Vec C-76/20)

(2020/C 161/45)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd Varna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľka: „BalevBio“ EOOD

Odporkyňa: Teritorialna Direkcija Severna Morska, Agencija „Mitnici“

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pravidlo 3 a) Všeobecných pravidiel na interpretáciu [Kombinovanej nomenklatúry] upravených vo vykonávacom nariadení (EÚ) 2015/1754 (¹) vykladať v tom zmysle, že na účely zatriedenia výrobkov, akými sú sporné výrobky v konaní vo veci samej, ktoré sú zložené z rôznych látok, sa za „položku, ktorá obsahuje presnejší opis tovaru“ považuje vždy tá položka, do ktorej patrí látka s najvyšším množstevným (objemovým) podielom alebo je takýto výklad možný len v tom prípade, ak samotná položka upravuje množstvo (objem) ako kritérium, ktoré presnejšie označuje a jasnejšie a úplnejšie popisuje predmetný tovar?
2. V závislosti od odpovede na prvú otázku a v kontexte vysvetliviek k [Harmonizovanému systému] týkajúcich sa položiek 4410 a 4419: Má sa vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1754 vykladať v tom zmysle, že položka 4419 nezahŕňa výrobky z drevotriesky (vlákna), v prípade ktorých hmotnosť spojiva (termosetovej živice) presahuje 15 % hmotnosti drevotriesky?
3. Má sa vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1754 vykladať v tom zmysle, že tovary, ktoré sú predmetom sporu v konaní vo veci samej, konkrétne poháre vyrobené z kompozitného materiálu so 72,33 %-ným podielom rastlinných ligno-celulóзовých vlákien a 25,2 %-ným podielom spojiva (melamínová živica), sa majú zatriediť do podpoložky 3924 10 00 prílohy I?

(¹) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/1754 zo 6. októbra 2015, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 285, 2015, s. 1).

Odvolaie podané 14. februára 2020: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora) z 11. decembra 2019 vo veci T-547/19, Sarantis Sarantos/Európsky parlament, Rada Európskej únie a Európska komisia

(Vec C-84/20 P)

(2020/C 161/46)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, (v zastúpení C. Papatiriou, avvocato)

Ďalší účastníci konania: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor,

- rozhodol o ich žalobe z 31. júla 2019 bez toho, aby vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie,
- zrušil uznesenie deviatej komory Všeobecného súdu Európskej únie z 11. decembra 2019, ktoré sa týka vyššie uvedenej žaloby zapísanej do registra pod číslom 923557 a vyhovel žalobe v celom rozsahu,
- zrušil nariadenie (EÚ) 2019/1157 ⁽¹⁾ z 20. júna 2019,
- uložil odporcom povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú dva odvolacie dôvody:

1. **V prvom odvolacom dôvode** tvrdia, že napadnuté uznesenie tým, že sa zamietla ich žaloba ako neprípustná a bolo najmä rozhodnuté, že „*napadnuté nariadenie nemá dopad na žalobcov, ktorí sú fyzickými osobami, z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich typické alebo z dôvodu faktickej situácie, ktorá ich v porovnaní s akoukoľvek inou osobou charakterizuje, ale z dôvodu ich viery, ktorú vyznáva v skutočnosti alebo potenciálne neurčitý počet ľudí. Uvedení žalobcovia preto nie sú napadnutým nariadením osobne dotknutí v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ*“, porušilo článok 263 štvrtý odsek, článok 19 štatútu Súdneho dvora Európskej únie, zásadu proporcionality, preambulu ako aj článok 47 a článok 52 ods.1 Charty základných práv Európskej únie (2000/C 364/1), článok 5 ods. 1 a článok 4 Zmluvy o Európskej únii (samostatne a v spojení s protokolom č. 2 vzhľadom na uplatnenie zásady proporcionality), ako i príslušnú judikatúru. To z tohto dôvodu, že žalobcovia vo svojej žalobe tvrdia, že napadnuté nariadenie porušuje ich ľudské práva, vrátane základných práv zakotvených v Charte základných práv Európskej únie (ľudská dôstojnosť, náboženské presvedčenie, právo vzniesť námietku v súvislosti so slobodou náboženského vyznania, osobný život a slobodu, osobné údaje, právo na výslovný súhlas s ich akýmkoľvek spracovaním), takže nariadenie sa ich dotýka bezprostredne a osobne a **z dôvodu samotnej povahy ich práv, do ktorých bolo zasiahnuté ako do základných ľudských práv** sú žalobcovia oprávnení podať žalobu o neplatnosť na Všeobecnom súde v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, ktorý má ako súd Únie priamo povinnosť preskúmať neplatnosť nariadenia v prípade porušenia základných ľudských práv.

2. **V druhom odvolacom dôvode** tvrdia, že Všeobecný súd, ktorý vydal napadnuté uznesenie, tým, že rozhodol, že zastúpenie šiesteho žalobcu t. j. advokáta Christosa Papatirioua na Všeobecnom súde je neprípustné, a to preto, že „šiesty žalobca nevyužil služby advokáta, ktorý je tretou osobou, **aby ho zastupoval**, ale konal vo svojom mene, keď sám podpísal žalobu a využil svoje postavenie advokáta na základe potvrdenia uvedeného v článku 51 ods.2 rokovacieho poriadku“, podal nesprávny výklad *contra legem* článku 19 štatútu Súdneho dvora Európskej únie a porušil článok 47 Charty základných práv Európskej únie a zásadu proporcionality, ako aj príslušné ustanovenia právnych predpisov únie, ktoré zaručujú túto zásadu.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1157 z 20. júna 2019 o posilnení zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb (Ú. v. EÚ L 188, 2019, s. 67).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal correctionnel de Bordeaux (Francúzsko) 20. februára 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Vec C-88/20)

(2020/C 161/47)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Procureur de la République

Žalovaní: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 50 Charty základných práv Európskej únie, vykladaný s ohľadom na článok 4 Protokolu č. 7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, kumulácii trestných stíhaní a správnych stíhaní trestnej povahy za ten istý skutok (telefonické získavanie zákazníkov), ktorý je stíhaný pod dvoma odlišnými kvalifikáciami?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, čo znamená jediné stíhanie za ten istý skutok, vyžaduje článok 49 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zakotvuje zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, vykladaný s ohľadom na práva a slobody Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, aby podmienky a kritériá jediného stíhania boli vopred definované, pri zohľadnení najmä závažnosti porušenia právnych predpisov?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, čo znamená kumuláciu stíhaní, vyžaduje článok 49 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zakotvuje zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, vykladaný s ohľadom na práva a slobody Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, aby táto kumulácia trestných stíhaní a správnych stíhaní trestnej povahy za ten istý skutok (telefonické získavanie zákazníkov) bola obmedzená na najzávažnejšie prípady, a v takom prípade, aby boli kritériá závažnosti vopred definované?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret (Dánsko) 24. februára 2020 –
Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet**

(Vec C-90/20)

(2020/C 161/48)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Højesteret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Apcoa Parking Danmark A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že kontrolné poplatky za porušenie predpisov týkajúcich sa parkovania na súkromnom pozemku predstavujú protiplnenie za poskytnutú službu, v dôsledku čoho dochádza k transakcii podliehajúcej DPH?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Nivelles (Belgicko)
27. februára 2020 – SD/Habitations sociales du Roman Païs SCRL, konajúci ako správca konkurznej
podstaty Régie des Quartiers de Tubize ASBL**

(Vec C-104/20)

(2020/C 161/49)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail de Nivelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: SD

Žalovaný: Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, konajúci ako správca konkurznej podstaty Régie des Quartiers de Tubize ASBL

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 3, 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času ⁽¹⁾ v spojení s článkom 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článkom 4 ods. 1, článkom 11 ods. 3 a článkom 16 ods. 3 smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci ⁽²⁾ – v rozsahu, v akom bránia právnej úprave členského štátu, ktorá neukladá zamestnávateľom povinnosť zaviesť systém, ktorý umožní merať dĺžku denného pracovného času odpracovaného každým pracovníkom (rozsudok C-55/18 zo 14. mája 2019) – vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby vnútroštátna právna úprava, v prejednávanom prípade článok 1315 belgického Code civil (Občiansky zákonník) ukladajúci povinnosť preukázať existenciu povinnosti tomu, kto sa domáha jej splnenia, nestanovila presunutie dôkazného bremena v prípade, keď sa pracovník dovoľáva prekročenia svojho bežného pracovného času, ak:

- táto vnútroštátna právna úprava, v prejednávanej príhode belgická právna úprava, neukladá zamestnávateľom povinnosť zaviesť spoľahlivý systém, ktorý umožní merať dĺžku denného pracovného času odpracovaného každým pracovníkom,
- a zamestnávateľ dobrovoľne nezaviedol takýto systém,
- takže pre pracovníka je z vecného hľadiska nemožné preukázať, že došlo k takémuto prekročeniu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349.

Odvolaie podané 25. februára 2020: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 19. decembra 2019 vo veci T-14/18, Helénska republika/Európska komisia

(Vec C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Helénska republika (v zastúpení: E. Tsaousi, E. Leftheriotou a A. Vasilopoulou)

Ďalší účastník: Európska komisia

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor vyhovel odvolaniu a zrušil rozsudok z 19. decembra 2019, Grécko/Komisia (T-14/18, neuvěřený, EU:T:2019:888), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu Helénskej republiky zo 16. januára 2018 na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, vyhovel uvedenej žalobe a zrušil rozhodnutie Komisie v rozsahu, v akom z financovania Európskou úniou boli vylúčené niektoré výdavky Helénskej republiky v oblasti pomoci týkajúcej sa plochy za rok podávania žiadostí 2014 a ktoré predstavujú 5 % celkovej výšky výdavkov vynaložených vo vzťahu k pomoci na trvalé pasienky, t. j. čistá suma 12 482 555,68 eura. Helénska republika okrem iného navrhuje uloženie povinnosti Komisii nahradiť trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolaieľka uvádza tri odvolaie dôvody:

Prvý odvolací dôvod je predložený v súvislosti s časťou napadnutého rozsudku, v ktorej Všeobecný súd zamietla tvrdenie, ktoré Helénska republika uplatnila na pojednávaní na základe rozsudku vo veci C-341/17 zo 15. mája 2019. Prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je založená na porušení rokovacieho poriadku a práva na účinnú súdnu ochranu v rozsahu, v akom Všeobecný súd v napadnutom rozsudku zamietol vyššie uvedené tvrdenie Helénskej republiky ako neprípustné z dôvodu nedostatočného a kontradiktórneho odôvodnenia. Druhá časť prvého odvolacieho dôvodu je založená na nesprávnom výklade a uplatnení článku 2 nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004 a na nedostatočnom a kontradiktórnom výklade napadnutého rozsudku v časti, v ktorej Všeobecný súd rozhodol, že tvrdenie Helénskej republiky je neúčinné.

Druhý a tretí odvolací dôvod sa týkajú časti napadnutého rozsudku, v ktorej Všeobecný súd zamietol ďalšie žalobné dôvody na zrušenie. Konkrétne, druhý odvolací dôvod je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok skreslil dôkazy predložené počas konania, t. j. tabuľku celkových výpočtov s odhadom údajov 79 664 poľnohospodárov, ktorým bola poskytnutá pomoc na ich pasienky, neoprávnene poskytnutých súm a sankcií vyberaných Helénskou republikou, takže je protiprávny a obsahuje kontradiktórne a nedostatočné odôvodnenie.

Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 31 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 1290/2005, článku 52 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1306/2013 a článku 12 ods. 1 až 6 delegovaného nariadenia (EÚ) č. 907/2014, na porušení usmernení obsiahnutých v dokumente V1533097 a oznámení Komisie C(2015) 3675 final z 8. júna 2015, na porušení pravidiel odôvodnenia (článok 296 ZFEÚ), na nesprávnom uplatnení pravidiel vykonávania dôkazov (rozdelenie dôkazného bremena tak, že sa od Helénskej republiky požaduje predloženie *probatio diabolica*), ako aj na nesprávnom výklade a uplatnení zásad *non venire contra factum proprium*, *ne bis in idem* a všeobecnej zásady proporcionality. Napadnutý rozsudok je okrem iného poznačený kontradiktórnym a neprímeraným odôvodnením.

Odvolanie podané 26. februára 2020: Helénska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 19. decembra 2019 vo veci T-295/18 Helénska republika/Európska komisia

(Vec C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Helénska republika (v zastúpení E. Tsaousi, A. Vasilopoulou a E. Krompa)

Ďalší účastník: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

— odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor vyhovel odvolaniu a zrušil rozsudok z 19. decembra 2019, Grécko/Komisia (T-295/18, neuvverejnený, EU:T:2019:880), ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu Helénskej republiky zo 7. mája 2018 na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2018/304 z 27. februára 2018, na účely vyhovenia uvedenej žalobe a zrušenie rozhodnutia Komisie v rozsahu, v akom z financovania Európskou úniou boli vylúčené niektoré výdavky Helénskej republiky v celkovej výške 17 869 131,75 eura (finančný dopad vo výške 14 857 076,98 eura), ktoré boli vynaložené a vykázané v rámci (EPFRV) vo vzťahu k opatreniam 125^A, 321 a 322 (hrubá suma vo výške 15 631 043,52 eura a finančný dopad vo výške 12 618 988,75 eura) a opatreniu 123^A (suma 2 238 088,23 eura), ako aj vo výške 588 103,59 eura (na výdavky) vynaložené v rámci (EPZF) v nadväznosti na kontrolné opatrenie týkajúce sa transakcií na rozpočtové roky 2011-2014.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza šesť odvolacích dôvodov.

Prvých päť odvolacích dôvodov sa týka zamietnutia žalobných dôvodov na zrušenie opráv uplatnených na výdavky EPFRV.

Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 52 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1306/2013, na skreslení obsahu žaloby a prílohy A23 k žalobe, ako aj na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku.

Druhý odvolací dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku, na nesprávnom výklade a uplatnení zásady *ne bis in idem* a z nerozhodnutia Všeobecného súdu v rozpore s článkom 76 rokovacieho poriadku, na výhradách Helénskej republiky vznesených v súvislosti s tým, že Komisia porušila zásady právnej istoty, riadnej správy vecí verejných, legitímnej dôvery a proporcionality.

Tretí odvolací dôvod je založený na skutočnosti, že napadnutý rozsudok je postihnutý nesprávnym výkladom a uplatnením článku 71 ods. 2 a 3 a článku 75 nariadenia (ES) č. 1698/2005, článku 43 nariadenia (ES) č. 1974/2006 a článku 24 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 65/2011, a že zamietnutie tretieho žalobného dôvodu obsahuje nedostatočné odôvodnenie.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 296 ZFEÚ v spojení s článkami 36 a 40 vykonávacieho nariadenia 908/2014, ako aj na nedostatočnom a kontradiktórnym odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o zamietnutie výhrady, podľa ktorej Komisia porušila zásady proporcionality a riadnej správy vecí verejných.

Piaty odvolací dôvod je založený na skutočnosti, že Všeobecný súd v rozpore s článkom 76 rokovacieho poriadku nerozhodol o výhradách, v rámci ktorých Helénska republika tvrdí, že Komisia porušila zásadu proporcionality, pokiaľ ide o uplatnenie finančnej opravy na opatrenia 321, 322 a 123^A.

Šiesty odvolací dôvod, ktorý sa týka zamietnutia žalobných dôvodov na zrušenie opravy uplatnenej na výdavky z EPZF, je založený na nesprávnom výklade povinnosti odôvodnenia v zmysle článku 296 ZFEÚ, na skreslení obsahu súhrnnej správy a na nedostatočnom odôvodnení.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Högsta domstolen (Švédsko) 27. februára 2020 – Poľská republika/PL Holdings Sàrl

(Vec C-109/20)

(2020/C 161/52)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Högsta domstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ a odporca: Poľská republika

Navrhovateľ a odporca: PL Holdings Sàrl

Prejudiciálna otázka

Znamená výklad článkov 267 a 344 ZFEÚ vo veci Achmea⁽¹⁾, že rozhodcovská zmluva je neplatná, ak bola uzatvorená medzi členským štátom a investorom – v prípade, že investičná zmluva obsahuje rozhodcovskú doložku, ktorá je neplatná z dôvodu, že zmluva bola uzatvorená medzi dvoma členskými štátmi – [napriek skutočnosti, že] v nadväznosti na iniciovanie rozhodcovského konania zo strany investora členský štát slobodne nevznesie námietky týkajúce sa právomoci?

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. marca 2018 (vec C-284/16, Achmea, EU:C:2018:158).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Belgicko) 28. februára 2020 – M. A./État belge.

(Vec C-112/20)

(2020/C 161/53)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M. A.

Žalovaný: État belge

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území⁽¹⁾, ktorý členským štátom ukladá povinnosť, aby pri vykonávaní tejto smernice vzali do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa, v spojení s článkom 13 tejto smernice a článkami 24 a 47 Charty základných práv Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že vyžadujú vziať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa, občana Únie, aj v prípade, keď je rozhodnutie o návrate vydané len voči samotnému rodičovi dieťaťa?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 3. marca 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence

(Vec C-117/20)

(2020/C 161/54)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: bpost SA

Žalovaný: Autorité belge de la concurrence

Vedľajší účastníci konania: Publimail SA, Európska komisia

Prejudiciálne otázky

1. Má sa zásada *ne bis in idem* zaručená v článku 50 Charty vykladať v tom zmysle, že nebráni príslušnému správnomu orgánu členského štátu uložiť pokutu za porušenie európskeho práva hospodárskej súťaže v takej situácii ako v prejednávanej veci, keď bol ten istý právny subjekt už právoplatne oslobodený od správnej pokuty, ktorú mu uložil vnútroštátny poštový regulátor za údajné porušenie poštových právnych predpisov vzhľadom na tie isté alebo podobné skutkové okolnosti, keďže kritérium totožnosti chráneného právneho záujmu nie je splnené v dôsledku toho, že prejednávaná vec sa týka dvoch rôznych porušení dvoch rozdielnych právnych predpisov, ktoré patria do dvoch samostatných oblastí práva?
2. Má sa zásada *ne bis in idem* zaručená v článku 50 Charty vykladať v tom zmysle, že nebráni príslušnému správnomu orgánu členského štátu uložiť pokutu za porušenie európskeho práva hospodárskej súťaže v takej situácii ako v prejednávanej veci, keď bol ten istý právny subjekt už právoplatne oslobodený od správnej pokuty, ktorú mu uložil vnútroštátny poštový regulátor za údajné porušenie poštových právnych predpisov vzhľadom na tie isté alebo podobné skutkové okolnosti, z dôvodu, že obmedzenie zásady *ne bis in idem* je opodstatnené tým, že právne predpisy v oblasti hospodárskej súťaže sledujú doplnkový cieľ všeobecného záujmu, ktorým je ochrana a zachovanie nenarušeného systému hospodárskej súťaže na vnútornom trhu, a neprekračuje rámec toho, čo je vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa legitímne sledovaného touto právnou úpravou a/alebo na zabezpečenie ochrany práva a slobody podnikania týchto ďalších hospodárskych subjektov na základe článku 16 Charty?

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 14. februára 2020 – Fryč/Komisia

(Vec T-92/20)

(2020/C 161/55)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobca: Petr Fryč (Pardubice, Česká republika) (v zastúpení: Š. Oharková, advokátka)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že inštitúcie Európskej únie závažným spôsobom porušili svoje povinnosti a spôsobili žalobcovi škodu tým, že:
 - Európska komisia prijala nariadenie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) v podobe, v ktorej okrem iného prekračuje zákonné splnomocnenie zo Zmlúv, v ktorej nezabezpečuje dodržiavanie ústavných zásad týkajúcich sa výnimčnosti a odôvodnenosti zasahovania do hospodárskej súťaže ovplyvňujúcej spoločný trh a v ktorej protiprávne umožnila realizáciu štátnej pomoci v rámci grantového programu (Operačný program Podnikanie a inovácie, ďalej len „OPPI“), ktorá poškodila podnikanie spoločnosti žalobcu;
 - Európska komisia prijala svojím rozhodnutím z 3. decembra 2007 Operačný program odporujúci Zmluvám a Charte a toto rozhodnutie neuverejnila;
 - Európska komisia nepostupovala riadne pri vybavovaní sťažností žalobcu na protiprávnosť OPPI, a to tým, že jednak nepreverila okolnosti vzniku a realizácie OPPI, jednak riadne neodôvodnila svoje zamietnutie sťažnosti žalobcu;
 - Súdny dvor Európskej únie sa odmietol zaoberať meritom veci v žalobe o zrušenie všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách a zamietol žalobu ako zjavne neopodstatnenú, čím porušil svoju ústavnú povinnosť uplatňovania zásady proporcionality a neprímerane formalistickým jednostranným prístupom porušil žalobcovo ústavné právo na účinnú právnu ochranu a spravodlivý proces;
- určil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi peňažnú čiastku vo výške 4 800 000 eur z titulu náhrady škody spôsobenej vyššie uvedeným, a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku;
- žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalobcovi bola spôsobená škoda z titulu mimozmluvnej zodpovednosti EÚ podľa článku 340 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ (ZFEÚ).

V dôsledku verejnej pomoci, ktorá bola poskytnutá konkurentom žalobcu v rozpore so ZFEÚ, bola spoločnosť žalobcu v hospodárskej súťaži poškodená takým spôsobom, ktorý najprv viedol k zníženiu ročného obrátu a k zníženiu ročného zisku rádo vo miliónoch českých korún. S ohľadom na niekoľkoročné trvanie verejnej pomoci a s tým súvisiacu neuspokojivú ekonomickú situáciu spoločnosti bolo príslušným súdom v Českej republike rozhodnuté o vyhlásení konkurzu.

V prípade, že by nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) bolo po právnej stránke správne, tak potom pomoc selektívne a diskriminačne uskutočňovaná v rámci grantového programu OPPI spôsobila žalobcovi škodu osobitnej a neobvyklej povahy, ktorá v celom rozsahu presahuje medze hospodárskeho rizika vzťahujúce sa na obchodnú činnosť spoločnosti žalobcu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia prijala nariadenie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) v podobe, ktorá nezaručuje súlad s článkom 107 ZFEÚ.

Rada je článkom 109 ZFEÚ splnomocnená určiť svojim nariadením oblasti, v ktorých sa nevyžaduje štandardný postup, keď Komisia posudzuje návrh štátnej pomoci a testuje ho s ohľadom na súlad s článkom 107 ZFEÚ. Rada prijala nariadenie č. 659/1999 a splnomocnila v ňom (v súlade s článkom 108 ods. 4 ZFEÚ) Komisiu na vydanie nariadenia, ktorým sa upravujú podmienky poskytovania štátnej pomoci, ktoré nespádajú pod štandardný schvaľovací režim „*ad hoc*“. Komisia prijala nariadenia č. 70/2001, resp. 800/2008, resp. 651/2014 (všeobecné nariadenia o skupinových výnimkách).

Rada ani Komisia však nemohli svojim nariadením ísť nad rámec článku 107 ZFEÚ, ich rola má spočívať v nastavení podmienok štátnej pomoci tak, aby členské štáty, ktoré štátnu pomoc vo „vyňatých“ oblastiach realizujú, nemohli realizovať štátnu pomoc, ktorá by bola v rozpore so zásadou nezasahovania do hospodárskej súťaže, hoci je vyňatá zo štandardného konania pred Komisiou. Aj preto stále trvá (ZFEÚ ustanovený a garantovaný) dohľad Komisie nad režimami pomoci aj vo vyňatých oblastiach, aj preto je k dispozícii (aspoň teoreticky) konanie o vrátení protiprávnej pomoci, aj preto sa EÚ deklaruje stále ako trhové hospodárstvo, teda hospodárstvo, ktoré produkuje tovary a služby, ktoré si dobrovoľne obstarávajú zákazníci v snahe optimalizovať pomer výnos/náklad, a nie tovary a služby, ktoré určia politici a úradníci.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia prijala svojim rozhodnutím z 3. decembra 2007 Operačný program (OPPI) v rozpore so Zmluvami a Chartou a toto rozhodnutie neuverejnila.

Komisia je jedinou inštitúciou EÚ, ktorá má právomoc kontrolovať, že štátna pomoc sa realizuje v súlade s článkom 107 ZFEÚ.

Komisia pri schválenom operačnom programe neskúmala, či a čím došlo k zlyhaniu trhu, ktoré je podmienkou uskutočnenia štátnej pomoci. Komisia ďalej od Českej republiky nepožadovala analýzu nákladov a prínosov (cost-benefit analysis, CBA), objektívne stanovené indikátory, analýzu vplyvu na hospodársku súťaž a ďalšie náležitosti, ktoré podľa žalobcu podmieňujú uskutočnenie štátnej pomoci. Rozhodnutie Komisie tak bolo protiprávne a v rozpore s poslaním Komisie.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia od žalobcu dostala množstvo podnetov vrátane podrobnej analýzy, z ktorej vyplýva protiprávnosť pomoci uskutočňovanej na základe OPPI, nekonala v súlade s nariadením Rady (ES) č. 659/1999 a nekonala v súlade so zásadou riadnej správy garantovanej žalobcovi Chartou základných práv EÚ. Bez toho, aby Komisia zahájila akékoľvek kontrolné kroky či si vyžiadala nejaké ďalšie podklady, odmietla sa podnetom žalobcu zaoberať s tým, že „*prima facie*“ nevidí v realizácii grantového programu OPPI pochybenie.
5. Piaty žalobný dôvod založený na odopretí spravodlivosti Súdnym dvorom EÚ (SDEÚ) z dôvodu nadmerného formalizmu.

Žalobca sa obrátil na SDEÚ so žalobou o zrušenie 3 nariadení o skupinových výnimkách z dôvodu ich rozporu so Zmluvami a Chartou. SDEÚ v oboch inštanciách odmietol žalobu žalobcu o neplatnosť nariadenia o skupinových výnimkách z dôvodu zjavnej neprípustnosti. Dôvodom odmietnutia bolo zmeškanie objektívnej lehoty dvoch mesiacov stanovenej článkom 263 ZFEÚ. SDEÚ sa vôbec nezaoberal meritom veci a len formalisticky uplatnil lehotu na podanie žaloby. Žalobca pritom argumentoval, že nefunkčnosť kontrolného mechanizmu Komisie bola odhalená až na základe odpovede Komisie na sťažnosť žalobcu. Žalobca v žalobe uviedol, že za začiatok plynutia premlčacej lehoty považuje práve odpoveď Komisie, ktorá sa jeho podnetom/sťažnosťou odmietla dôkladnejšie zaoberať.

Žaloba podaná 20. februára 2020 – Sciessent/Komisia

(Vec T-123/20)

(2020/C 161/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, Spojené štáty) (v zastúpení: K. Van Maldegem, P. Sellar, advokáti a V. McElwee, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1973 z 27. novembra 2019, ktorým sa neschvaľuje zeolit strieborno-meďnatý ako existujúca účinná látka na použitie v biocídnych výrobkoch typov 2 a 7 (!);
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady právneho štátu v súvislosti s uplatnením zmlúv a porušení článkov 4 a 19 nariadenia (EÚ) č. 528/2012. (!).

 - Žalovaná, ktorá sa opiera o stanovisko Výboru pre biocídne výrobky týkajúceho sa schválenia zeolitu strieborno-meďnatého ako účinnej látky pre použitie vo výrobkoch typu 2 a 7, dospela k záveru, že táto látka sa nemôže schváliť z dôvodu, že sa nepreukázala jej dostatočná účinnosť. Podľa žalobkyne však posúdenie účinnosti prebehlo nesprávne s odkazom na predmet, v ktorom sa zeolit strieborno-meďnatý používa. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná, vo svojom posúdení a vo svojich záveroch o účinnosti látky nesprávne vyložila a použila relevantné právo, pokiaľ ide o účinnosť zeolitu strieborno-meďnatého.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nedostatočnej právomoci – porušení článku 290 ZFEÚ a článkov 4 a 19 nariadenia (EÚ) č. 528/2012.

 - Dôvodom neschválenia zeolitu strieborno-meďnatého je podľa napadnutého právneho aktu údajná nedostatočná účinnosť skúmaného predmetu, v ktorom sa používa. Žalobkyňa však tvrdí, že jediné kritériá, ktoré mohla žalovaná zákonne zohľadniť, sa obmedzujú na kritériá vymedzené v článkoch 4 a 19 nariadenia (EÚ) č. 528/2012. Tieto kritériá nezahŕňajú účinnosť skúmaného predmetu, pretože ich hodnotenie patrí do druhej, neskoršej fázy povolenia biocídneho výrobku na úrovni členského štátu. Vzhľadom na to, že toto hodnotenie žalovaná vykonala práve preto, aby odôvodnila neschválenie la neschválení zeolitu strieborno-meďnatého, znamená to, že išla nad rámec toho, čo bola oprávnená urobiť podľa nariadenia (EÚ) č. 528/2012, a to znamená, že porušila článok 290 zmlúv a články 4 a 19 tohto nariadenia.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady právneho štátu v súvislosti s uplatnením zmlúv – zásada zákazu diskriminácie,
- S látkou žalobkyne sa zaobchádzalo odlišne ako s inými látkami pre výrobky rovnakého typu 2 a 7, bez toho, aby žalovaná objektívne odôvodnila, prečo by sa so zeolitom strieborno-meďnatým malo zaobchádzať inak, ako s inými látkami, ktoré všetky podliehajú rovnakým pravidlám na hodnotenie na základe nariadenia (EÚ) č. 528/2012 (a smernice 98/8/ES⁽³⁾) pre výrobku tohto typu.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady právneho štátu v súvislosti s uplatnením zmlúv – zásada právnej istoty.
- Žalovaná zaslala predsedovi Výboru pre biocídne výrobky otvorený list, v ktorom chcela objasniť, ako treba vykladať a používať právo týkajúce sa hodnotenia účinnosti a skúmaných výrobkov podľa nariadenia (EÚ) č. 528/2012. Žalobkyňa sa opierala o obsah tohto listu, ktorý potvrdil jasnosť práva a mala legitímne očakávanie v súvislosti so schválením látky. V dôsledku toho napadnutý právny akt porušil zásady legitímnych očakávaní a právnej istoty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 307, 2019, s. 58.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 528/2012 z 22. mája 2012 o sprístupňovaní biocídnych výrobkov na trhu a ich používaní (Ú. v. EÚ L 167, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Smernica 98/8/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh (Ú. v. ES L 123, 1998, s. 1).

Žaloba podaná 27. februára 2020 – IR/Komisia

(Vec T-131/20)

(2020/C 161/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: IR (v zastúpení: S. Pappas a A. Pappas, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho riaditeľa pre zamestnanosť, sociálne záležitosti a začlenenie nachádzajúce sa v emaile z 2. júla 2019 príslušného korešpondenta pre ľudské zdroje, ktorým bola zamietnutá žiadosť Európskeho strediska pre rozvoj odborného vzdelávania (Cedefop) o tretie predĺženie vyslania žalobcu;
- zrušil rozhodnutie z 23. januára 2020 menovacieho orgánu, ktorým zamietol sťažnosť podanú žalobcom podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku;
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na údajnej nezrovnalosti v konaní pred podaním žaloby, ktoré nevedlo k riadnemu preskúmaniu napadnutého rozhodnutia z 2. júla 2019 menovacím orgánom.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na hmotnoprávnom a procesnoprávnom porušení článku 38 služobného poriadku.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na údajnom porušení všeobecnej zásady povinnosti starostlivosti, ako súčasti práva na riadnu správu vecí verejných s prihliadnutím na nezohľadnenie všetkých skutkových okolností prípadu a na nedostatočné odôvodnenie.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na údajnom porušení práva na ochranu rodiny zaručeného v článku 33 Charty základných práv Európskej únie.

Žaloba podaná 28. februára 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME

(Vec T-132/20)

(2020/C 161/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Nórsko) (v zastúpení: T. Nordby, R. Bråthen a O. Brouwer, lawyers)

Žalovaná: Výkonná agentúra pre malé a stredné podniky (EASME)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- primárne, v zmysle článku 263 ZFEÚ:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie [rozhodnutie zo 16. decembra 2019, ktorým sa ukončuje účasť žalobkyne na konaní H2020/ÉIC/SMEInst-2018-2020-2 v súvislosti s projektom MEDIVAC(850078)],
 - uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne a trovy konania akýchkoľvek vedľajších účastníkov konania.
- subsidiárne, v zmysle článku 272 ZFEÚ:
 - určil, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zmluvnými povinnosťami žalovanej,
 - uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne a trovy konania akýchkoľvek vedľajších účastníkov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody týkajúce sa jej žalobného návrhu podľa článku 263 ZFEÚ a jeden žalobný dôvod týkajúci sa jej žalobného návrhu podľa článku 272 ZFEÚ.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na článku 263 ZFEÚ, v rámci ktorého žalobkyňa uvádza, že žalovaná sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávne uplatnila kritériá oprávnenosti pre udelenie grantu z nástroja pre MSP stanovené v nariadení č. 1290/2013. ⁽¹⁾
2. Druhý žalobný dôvod založený na článku 263 ZFEÚ, v rámci ktorého žalobkyňa uvádza, že žalovaná sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keďže napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.
3. Tretí žalobný dôvod založený na článku 263 ZFEÚ, v rámci ktorého žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady právnej istoty a legitímnej dôvery.

4. Jediný žalobný dôvod založený na článku 272 ZFEÚ, v rámci ktorého žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie má za následok aj nesprávny výklad a porušenie zmluvných povinností vo vzťahu k žalobkyni, a to osobitne z dôvodu zisteného nesprávneho výkladu uplatniteľného práva a diskriminačnej praxe.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1290/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá účasti na programe Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a pravidlá jeho šírenia, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1906/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 81).

Žaloba podaná 27. februára 2020 – Huhtamaki/Komisia

(Vec T-134/20)

(2020/C 161/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Luxembursko) (v zastúpení: M. Struys a F. Pili, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 18. decembra 2019 podľa článku 4 vykonávacích pravidiel k nariadeniu (ES) č. 1049/2001 (¹), ktorým sa zamietla potvrdzujúca žiadosť žalobkyne z 13. novembra 2019 o prístup k dokumentom podľa tohto nariadenia;
- uložil Európskej komisii povinnosť sprístupniť žalobkyni verzie dokumentu, ktoré nie sú dôverné, ktorý sa týka adresátov daňových rozhodnutí predložených Luxemburskom 22. decembra 2014 v odpovedi na list Komisie z 19. júna 2013, na ktorý sa odkazuje v odseku 4 rozhodnutia Komisie zo 7. marca 2019 o začatí formálneho vyšetrovania vo veci štátnej pomoci SA.50400 (2019/NN-2) – Luxemburg – možná štátna pomoc, a daňových rozhodnutí vydaných luxemburskými daňovými orgánmi, na ktoré Európska komisia odkazuje v odsekoch 4 a 7 uvedeného rozhodnutia Komisie zo 7. marca 2019;
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že všeobecná domnienka zákazu zverejnenia stanovená v judikatúre sa uplatňuje v súvislosti so žiadosťou žalobkyne o prístup k požadovaným dokumentom.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že za predpokladu, že domnienka zákazu zverejnenia by sa uplatnila v tomto prípade (*quod non*), neexistencia akejkoľvek novej ujmy v súvislosti so záujmami chránenými článkom 4 ods. 2 prvou a druhou zarážkou nariadenia 1049/2001, by vyvrátila uplatnenie tejto domnienky (prvá časť druhého žalobného dôvodu). Okrem toho, žalobkyňa tvrdí, že uplatnenie tejto domnienky by sa v každom prípade vyvrátilo, keďže existujú naliehavé dôvody všeobecného záujmu, ktoré odôvodňujú zverejnenie požadovaných dokumentov (druhá časť druhého žalobného dôvodu).

1. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila požiadavku odôvodnenia stanovenú v článku 296 ZFEÚ a právo žalobkyne na riadnu správu stanovené v článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 28. februára 2020 – Vulkano Research and Development/EUIPO – Ega (EGA Master)

(Vec T-135/20)

(2020/C 161/60)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Španielsko) (v zastúpení: V. Wellens a C. Schellekens, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Poľsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie EGA Master – ochranná známka Európskej únie č. 5 835 558.

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 13. decembra 2019 vo veci R 1038/2018-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie s výnimkou konštatovania, že napadnutú ochrannú známku EÚ je potrebné potvrdiť pre výrobky „Bežné kovy a ich zliatiny“ patriace do triedy 6,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 4 v spojení s článkom 60 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - zjavné nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.
-

Žaloba podaná 2. marca 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)**(Vec T-136/20)**

(2020/C 161/61)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Ardex GmbH (Witten, Nemecko) (v zastúpení: C. Becker, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Lian Chen (Seseña Nuevo, Španielsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ArtiX PAINTS – prihláška č. 16 825 614.*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 18. novembra 2019 vo veci R 2503/2018-2.**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO, ako aj ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie procesných ustanovení vyplývajúcich z článku 24 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/626,
- porušenie procesných ustanovení vyplývajúcich z článku 27 ods. 1 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 2018/625,
- porušenie práva byť vypočutý,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia**(Vec T-139/20)**

(2020/C 161/62)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgicko) (v zastúpení: Y. Desmedt, L. Salernitano a K. Olsthoorn, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil tieto časti napadnutého právneho aktu: (i) články 1(b) a 2(b) prílohy VI v časti, v ktorej stanovujú, že „tieto hodnoty sa na účely postupu overovania podľa prílohy IX považujú za deklarované hodnoty“; (ii) článok 2(a) prílohy IX v časti, v ktorej stanovuje, že „deklarované hodnoty“ zodpovedajú hodnotám „uvedeným v technickej dokumentácii“; a (iii) článok 2(b) prílohy IX;
- zrušil Tabuľku 9 „Tolerancie overovania“ v prílohe IX v časti, v ktorej obsahuje parametre, ktoré obsahuje príloha VI a nie sú uvedené v prílohe V, konkrétne: „EW, full, EW,½, EW,¼, EWD, full, EWD,½“ a „WW, full, WW,½ WW, ¼, WWD, full, WWD,½“; a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojej žalobe žalobkyňa navrhuje zrušenie delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/2014.⁽¹⁾

Na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné návrhy.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že napadnutý právny akt porušuje články 3, 12 a 16 rámcového nariadenia⁽²⁾ a Komisia konala *ultra vires*, keď zaviedla nekonzistentné požiadavky, pokiaľ ide o technickú dokumentáciu, ktorú musia dodávatelia uviesť v databáze a proces overovania, ktorý môžu uskutočniť orgány dohľadu nad trhom.
2. Druhý žalobný návrh sa zakladá na tom, že napadnutý právny akt porušuje zásadu právnej istoty a rovnosti zaobchádzania, pretože nevytvára jasný a jednoznačný právny rámec, takže dodávatelia nie sú schopní určiť svoje povinnosti, pokiaľ ide o údaje, ktoré sa majú uviesť v technickej dokumentácii, a prostredníctvom uplatniteľného procesu overovania nie je možné posúdiť presnosť údajov.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/2014 z 11. marca 2019, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369, pokiaľ ide o energetické označovanie práčok a práčok so sušičkou pre domácnosť, a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1061/2010 a smernica Komisie 96/60/ES (Ú. v. EÚ L 315, 2019, s. 29).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 2017, s. 1).

Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia

(Vec T-140/20)

(2020/C 161/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgicko) (v zastúpení: Y. Desmedt, L. Salernitano a K. Olsthoorn, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil tieto časti napadnutého aktu: (i) článok 1 bod 42 prílohy I, v ktorom sa vymedzuje pojem „deklarovaná hodnota“; (ii) odsek 2 bod 2 písm. a) prílohy IX v časti, v ktorej sa stanovuje, že „deklarované hodnoty“ zodpovedajú hodnotám „uvedeným v technickej dokumentácii“; a (iii) odsek 2 bod 2 písm. b) prílohy IX;

- zrušil tabuľku 9 týkajúcu sa „Tolerancie overovania“ prílohy IX v časti, ktorá obsahuje parametre, ktoré sú zahrnuté v prílohe VI a nie sú uvedené v prílohe V, konkrétne: „Celková sieťová účinnosť η_{TM} “, „Činiteľ starnutia svetelného zdroja (v prípade FL a HID)“, „Činiteľ funkčnej spoľahlivosti (v prípade FL a HID)“ a „Súradnicová čistota“;
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy týchto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa svojím návrhom domáha zrušenia delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/2015 (1).

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnutý akt porušuje články 3, 12 a 16 rámcového nariadenia (2), a že Komisia konala *ultra vires*, keď stanovila nekonzistentné požiadavky, pokiaľ ide o technickú dokumentáciu, ktorú musia dodávatelia vložiť do databázy, a postup overovania, ktoré sú oprávnené vykonávať orgány dohľadu nad trhom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnutý akt porušuje zásadu právnej istoty a rovnosti zaobchádzania, pretože nestanovuje jasný a jednoznačný regulačný rámec, a dodávateľom neumožňuje určiť ich povinnosti, pokiaľ ide o údaje, ktoré sa majú uviesť v technickej dokumentácii; a uplatniteľný postup overovania pre posúdenie správnosti údajov.

(1) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/2015 z 11. marca 2019, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369, pokiaľ ide o energetické označovanie svetelných zdrojov, a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 874/2012 (Ú. v. EÚ L 315, 2019, s. 68).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 2017, s. 1).

Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia

(Vec T-141/20)

(2020/C 161/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgicko) (v zastúpení: Y. Desmedt, L. Salernitano a K. Olsthoorn, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil tieto časti napadnutého aktu: (i) odsek 3 bod 2 písm. a) prílohy IX v časti, v ktorej sa stanovuje, že „deklarované hodnoty“ zodpovedajú hodnotám „uvedeným v technickej dokumentácii“; a (iii) odsek 3 bod 2 písm. b) prílohy IX;
- zrušil tabuľku 8 týkajúcu sa „Tolerancie overovania pre namerané parametre“ prílohy IX v časti, ktorá obsahuje parametre, ktoré sú zahrnuté v prílohe VI a nie sú uvedené v prílohe V, konkrétne: „E16, E32“ a „Eaux“;
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy týchto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa svojím návrhom domáha zrušenia delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/2016 ⁽¹⁾.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnutý akt porušuje články 3, 12 a 16 rámcového nariadenia ⁽²⁾, a že Komisia konala *ultra vires*, keď stanovila nekonzistentné požiadavky, pokiaľ ide o technickú dokumentáciu, ktorú musia dodávatelia vložiť do databázy, a postup overovania, ktoré sú oprávnené vykonávať orgány dohľadu nad trhom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnutý akt porušuje zásadu právnej istoty a rovnosti zaobchádzania, pretože nestanovuje jasný a jednoznačný regulačný rámec, a dodávateľom neumožňuje určiť ich povinnosti, pokiaľ ide o údaje, ktoré sa majú uviesť v technickej dokumentácii; a uplatniteľný postup overovania pre posúdenie správnosti údajov.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/2016 z 11. marca 2019, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369, pokiaľ ide o energetické označovanie chladiacich spotrebičov, a ktorým sa ruší delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1060/2010 (Ú. v. EÚ L 315, 2019, s. 102).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 2017, s. 1).

Žaloba podaná 26. februára 2020 – Applia/Komisia

(Vec T-142/20)

(2020/C 161/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgicko) (v zastúpení: Y. Desmedt, L. Salernitano a K. Olsthoorn, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil tieto časti napadnutého právneho aktu: (i) článok 1(b) prílohy VI v časti, v ktorej stanovuje, že „tieto hodnoty sa na účely postupu overovania podľa prílohy IX považujú za deklarované hodnoty“; (ii) článok 3 ods. 2(a) prílohy IX v časti, v ktorej stanovuje, že „deklarované hodnoty“ zodpovedajú hodnotám „uvedeným v technickej dokumentácii“; a (iii) článok 3 ods. 2(b) prílohy IX
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojej žalobe žalobkyňa navrhuje zrušenie delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/2014. ⁽¹⁾

Na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné návrhy.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že napadnutý právny akt porušuje články 3, 12 a 16 rámcového nariadenia ⁽²⁾ a Komisia konala *ultra vires*, keď zaviedla nekonzistentné požiadavky, pokiaľ ide o technickú dokumentáciu, ktorú musia dodávatelia uviesť v databáze a proces overovania, ktorý môžu uskutočniť orgány dohľadu nad trhom.

2. Druhý žalobný návrh sa zakladá na tom, že napadnutý právny akt porušuje zásadu právnej istoty a rovnosti zaobchádzania, pretože nevytvára jasný a jednoznačný právny rámec, takže dodávatelia nie sú schopní určiť svoje povinnosti, pokiaľ ide o údaje, ktoré sa majú uviesť v technickej dokumentácii, a prostredníctvom uplatniteľného procesu overovania nie je možné posúdiť presnosť údajov.

- (¹) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/2014 z 11. marca 2019, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369, pokiaľ ide o energetické označovanie práčok a práčok so sušičkou pre domácnosť, a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1061/2010 a smernica Komisie 96/60/ES (Ú. v. EÚ L 315, 2019, s. 29).
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 2017, s. 1).

Žaloba podaná 5. marca 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Komisia

(Vec T-144/20)

(2020/C 161/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd (Bobai, Čína) (v zastúpení: J. Cornelis a T. Zuber, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/2131 z 28. novembra 2019, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) 2019/1198, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz keramického stolového a kuchynského riadu s pôvodom v Čínskej ľudovej republike,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila článok 13 ods. 3 v spojení s článkom 5 ods. 10 a 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (ďalej len „základné nariadenie“), spolu s článkami 6.1, 6.2 a 12.1 Antidumpingovej dohody WTO, zásadu zákazu diskriminácie a zásadu ochrany legitímnej dôvery nezaradením žalobkyne na vyčerpávajúci zoznam vývozcov v nariadení, ktorým sa začína prešetrovanie v súvislosti s opatreniami proti obchádzaniu, a následne rozšírením rozsahu prešetrovania tak, aby sa vzťahovalo aj na žalobkyňu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nemala právny základ na zahrnutie žalobkyne do napadnutého nariadenia, keďže článok 13 ods. 3 základného nariadenia sa nevzťahuje na uloženie opatrení proti obchádzaniu založených na jednoduchom riziku obchádzania a navyše si vyžaduje predchádzajúcu registráciu všetkých predmetných dovozov. Odôvodnenie, ktoré poskytla Komisia, je navyše logicky chybné, neopodstatnené a nezohľadňuje základné dôkazy, a preto predstavuje zjavné nesprávne posúdenie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila právo žalobkyne na obranu a porušila zásadu zákazu diskriminácie tým, že svoje konečné rozhodnutie založila na dvoch nových skutkových okolnostiach, ku ktorým žalobkyňa nemala počas preskúmovacieho prešetrovania žiadnu možnosť vyjadriť sa.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK